Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
EVGENIJA TANCHEVA,
predstavljeni 23. aprila 2020 [1]

Zadeva C-461/18 P

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd
proti
Distillerie Bonollo SpA,
Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA,
Distillerie Mazzari SpA,
Caviro Distillerie Srl,

Svetu Evropske unije

„Pritožba – Damping – Uvoz vinske kisline s poreklom iz Kitajske – Pritožba, ki jo vloži intervenient na prvi stopnji – Člen 11(9) Uredbe (ES) št. 1225/2009 – Ničnostna tožba, ki jo vloži proizvajalec Unije – Dopustnost – Neposredno nanašanje“

Kazalo

I. Pravni okvir 3

II. Ozadje spora 3

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba 4

IV. Postopek pred Sodiščem in predlogi strank 6

V. Nasprotna pritožba 7

A. Trditve strank 7

B. Presoja 9

1. Dopustnost nasprotne pritožbe 10

a) Dopustnost edinega pritožbenega razloga iz nasprotne pritožbe, navedenega v podporo glavnemu predlogu Komisije, v delu, v katerem se nanaša na točki 59 in 63 izpodbijane sodbe 10

1 Jezik izvirnika: angleščina.

b) Dopustnost predloga Komisije, naj se peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrne kot neutemeljen 11

c) Dopustnost predloga Komisije, naj se peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrne kot neutemeljen, v delu, v katerem napotuje na trditve, ki jih je Svet navedel v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča 12

2. Vsebinska presoja 13

a) Glavni predlog Komisije, s katerim se predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe 13

b) Podredni predlog Komisije, s katerim Sodišču predlaga, naj razveljavi točko 2 izreka izpodbijane sodbe 20

VI. Glavna pritožba 21

A. Trditve strank 21

B. Presoja 22

1. Dopustnost pritožbe 23

2. Dopustnost edinega pritožbenega razloga 25

3. Vsebinska presoja 26

VII. Stroški 32

VIII. Predlog 32

1. Družba Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd s to pritožbo Sodišču predlaga, naj razveljavi sodbo z dne 3. maja 2018, Distillerie Bonollo in drugi/Svet (v nadaljevanju: izpodbijana sodba),[2] s katero je Splošno sodišče razglasilo ničnost Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 626/2012 (v nadaljevanju: sporna uredba)[3].

2. Ker družba Changmao Biochemical Engineering ni bila stranka, ampak intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem, je s to pritožbo Sodišču dana možnost, da se izreče o področju uporabe člena 56, drugi odstavek, Statuta Sodišča, v skladu s katerim lahko intervenienti na prvi stopnji pritožbo zoper odločbo Splošnega sodišča vložijo le, če se ta odločba nanje neposredno nanaša. V tej zadevi se postavlja tudi vprašanje področja uporabe člena 11(9) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 (v nadaljevanju: osnovna uredba),[4] ki določa zahtevo, da se v primeru pregleda protidampinških ukrepov uporabi ista metodologija kot pri prvotni preiskavi, razen če se okoliščine spremenijo. Poleg tega bo moralo Sodišče glede na to, da je Komisija vložila nasprotno pritožbo, s katero izpodbija ugotovitev Splošnega sodišča, da se sporna uredba neposredno nanaša na tožeče stranke, ki so proizvajalke Unije,

2 T-431/12, EU:T:2018:251.

3 Uredba z dne 26. junija 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2012, L 182, str. 1).

4 Uredba z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51).

ugotoviti, ali se razlaga pogoja v zvezi z neposrednim nanašanjem v nedavni sodbi z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), uporablja na protidampinškem področju.

I. Pravni okvir

3. Člen 11 osnovne uredbe, naslovljen „Trajanje, pregledi in vračila“, v odstavku 9 določa:

„Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo v skladu s tem členom, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, še posebej odstavka 11 in 12, ter člena 17.“

II. Ozadje spora

4. Vinska kislina se uporablja pri proizvodnji vina in drugih pijač, kot aditiv za živila, kot zaviralno sredstvo v mavcu in v številnih drugih proizvodih. V Evropski uniji in Argentini se vinska kislina L+ pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina, ki se imenujejo vinska usedlina. Na Kitajskem se vinska kislina L+ in vinska kislina DL pridobivata iz benzena. Vinska kislina, ki se pridobiva s kemijsko sintezo, ima enake fizikalne in kemijske lastnosti ter je namenjena enaki osnovni uporabi kot vinska kislina, ki se pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina.

5. Družba Changmao Biochemical Engineering je kitajski proizvajalec izvoznik vinske kisline. Družbe Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl in Comercial Química Sarasa SL (v nadaljevanju: tožeče stranke na prvi stopnji) so proizvajalci vinske kisline v Uniji.

6. Evropska komisija je 24. septembra 2004 prejela pritožbo v zvezi z dampinškimi praksami v sektorju vinske kisline, ki jo je vložilo več proizvajalcev Unije, med njimi družbe Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari in Comercial Química Sarasa.

7. Komisija je 30. oktobra 2004 v *Uradnem listu Evropske unije* objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.[5]

8. Komisija je 27. julija 2005 sprejela Uredbo (ES) št. 1259/2005 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.[6]

9. Svet Evropske unije je 23. januarja 2006 sprejel Uredbo (ES) št. 130/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.[7]

10. Na podlagi Uredbe št. 130/2006 je bila družbama Changmao Biochemical Engineering in Ninghai Organic Chemical Factory (v nadaljevanju: kitajska proizvajalca izvoznika) odobrena tržnogospodarska obravnava (v nadaljevanju: TGO) v skladu s členom 2(7)(c) osnovne uredbe. Za izdelke, ki jih proizvajata ta kitajska proizvajalca izvoznika, je bila uvedena protidampinška dajatev v višini 10,1 % oziroma 4,7 %.[8] Za vse druge družbe je bila uvedena protidampinška dajatev v višini 34,9 %.

5 UL 2004, C 267, str. 4.

6 UL 2005, L 200, str. 73.

7 UL 2006, L 23, str. 1.

8 Glej uvodne izjave od 14 do 17 Uredbe št. 1259/2005 ter uvodni izjavi 12 in 42 Uredbe št. 130/2006.

11. Komisija je po tem, ko je 4. avgusta 2010 objavila Obvestilo o naslednjem izteku nekaterih protidampinških ukrepov,[9] 27. oktobra 2010 prejela zahtevek za pregled teh ukrepov, ki ga je vložilo pet proizvajalcev Unije, navedenih v točki 5 zgoraj. Komisija je 26. januarja 2011 objavila obvestilo o začetku pregleda zaradi izteka ukrepov.[10]

12. Komisija je 9. junija 2011 prejela zahtevo za delni vmesni pregled v zvezi s kitajskima proizvajalcema izvoznikoma na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe. To zahtevo je vložilo pet proizvajalcev Unije, navedenih v točki 5 zgoraj. Komisija je 29. julija 2011 objavila Obvestilo o začetku delnega vmesnega pregleda protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.[11]

13. Svet je 16. aprila 2012 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 349/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe.[12]

14. Z Uredbo št. 349/2012 so bile ohranjene protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo št. 130/2006.

15. Po zaključku postopka delnega vmesnega pregleda, ki se je nanašal na kitajska proizvajalca izvoznika, je Svet 26. junija 2012 sprejel sporno uredbo, s katero je bila spremenjena Uredba št. 349/2012.

16. Kitajskima proizvajalcema izvoznikoma s sporno uredbo v bistvu ni bila odobrena TGO, z njo pa so bile protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za izdelke, ki jih proizvajata ti družbi, na podlagi normalne vrednosti, računsko določene glede na informacije, ki jih je sporočil proizvajalec, ki je sodeloval v primerljivi državi, to je Argentini, povečane z 10,1 na 13,1 % oziroma s 4,7 na 8,3 %.[13]

17. Družba Changmao Biochemical Engineering je 5. oktobra 2012 vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe.

18. Splošno sodišče je s sodbo z dne 1. junija 2017[14] to uredbo razglasilo za nično v delu, v katerem se je uporabljala za družbo Changmao Biochemical Engineering, ker sta Svet in Komisija s tem, da tej družbi nista želela posredovati informacij o razliki v ceni vinske kisline DL in vinske kisline L+, ki je bila eden od temeljnih elementov za izračun normalne vrednosti za vinsko kislino DL, kršila pravico družbe Changmao Biochemical Engineering do obrambe in člen 20(2) osnovne uredbe. Ta sodba ni bila izpodbijana s pritožbo.

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

19. Tožeče stranke na prvi stopnji so 28. septembra 2012 vložile tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe.

9 UL 2010, C 211, str. 11.

10 Obvestilo o začetku pregleda zaradi izteka in pregleda protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2011, C 24, str. 14).

11 UL 2011, C 223, str. 16.

12 UL 2012, L 110, str. 3.

13 Glej uvodne izjave od 17 do 21 in od 27 do 29 sporne uredbe.

14 Sodba z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372).

20. Predsednik šestega senata Splošnega sodišča je z odločbo z dne 9. septembra 2016 in s sklepom z dne 15. septembra 2016 Komisiji in družbi Changmao Biochemical Engineering dovolil intervencijo v podporo predlogom Sveta ter pojasnil, da jima bo glede na to, da sta predloga za intervencijo vložili po izteku roka iz člena 116(6) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991,[15] kakor je bil nazadnje spremenjen 19. junija 2013, dovoljeno predložiti stališče le v ustnem postopku na podlagi poročila za obravnavo, ki se jima vroči.

21. Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo odločilo, da je tožba dopustna, ugodilo prvemu tožbenemu razlogu tožečih strank in sporno uredbo razglasilo za nično.

22. Prvič, Splošno sodišče je zavrnilo ugovor nedopustnosti, ki ga je vložil Svet in ki se je nanašal na to, da se sporna uredba na tožeče stranke ne nanaša neposredno in posamično ter da nimajo pravnega interesa.

23. Splošno sodišče je zlasti[16] razsodilo, da se sporna uredba na tožeče stranke neposredno nanaša. Splošno sodišče je opozorilo, da se v skladu s sodno prakso s tem pogojem zahteva, prvič, da izpodbijani akt Unije neposredno učinkuje na pravni položaj tožeče stranke in, drugič, da naslovnikom tega akta, ki so zadolženi za njegovo izvajanje, ne dopušča nobene diskrecijske pravice. Zadnjenavedena zahteva naj bi bila izpolnjena, ker naj države članice, pristojne za izvajanje sporne uredbe, ne bi imele nobene diskrecijske pravice glede stopnje protidampinške dajatve in uvedbe te dajatve na zadevni izdelek. V zvezi s prvo zahtevo sta Svet in Komisija trdila, da zaradi spremembe stopnje protidampinške dajatve, uveljavljene s sporno uredbo, za tožeče stranke ne morejo nastati pravni učinki, saj po eni strani niso plačale protidampinške dajatve in po drugi strani nimajo subjektivne pravice, da se za njihove konkurente uvedejo protidampinške dajatve po določeni stopnji. Splošno sodišče je to trditev zavrnilo. Če bi namreč sodišča Unije sprejela tako ozko razlago te zahteve, bi bilo treba vsako tožbo, ki jo zoper uredbo, s katero so uvedene protidampinške dajatve, vloži proizvajalec Unije, tako kot tudi vsako tožbo, ki jo vloži konkurent upravičenca do pomoči, ki jo je Komisija po formalnem postopku preiskave razglasila za združljivo z notranjim trgom, ter vsako tožbo, ki jo konkurent vloži zoper sklep o tem, da je koncentracija združljiva z notranjim trgom, sistematično razglasiti za nedopustno. Take tožbe pa so bile v sodni praksi razglašene za dopustne. Ker so tožeče stranke v obravnavani zadevi vložile zahtevek za delni vmesni pregled in ker je bil namen protidampinških dajatev, uvedenih ob koncu delnega vmesnega pregleda, nadomestiti škodo, ki so jo utrpele kot konkurenčni proizvajalci, ki delujejo na istem trgu, je Splošno sodišče ugotovilo, da se sporna uredba nanje neposredno nanaša.

24. Drugič, Splošno sodišče je ugodilo prvemu tožbenemu razlogu, ki se je nanašal na kršitev člena 11(9) osnovne uredbe.

25. Kot je opozorilo Splošno sodišče, člen 11(9) osnovne uredbe zahteva, da Komisija v vseh preiskavah v zvezi s pregledi uporablja, če se okoliščine niso spremenile, isto metodologijo kot v prvotni preiskavi, ob upoštevanju določb člena 2 osnovne uredbe.

26. V obravnavani zadevi je bila v prvotni preiskavi normalna vrednost za kitajska proizvajalca izvoznika, ki jima je bila odobrena TGO, izračunana na podlagi dejanske domače prodajne cene vsake družbe, za proizvajalce izvoznike, ki jim TGO ni bila odobrena, pa na podlagi informacij proizvajalca v primerljivi državi, in sicer domačih prodajnih cen v Argentini. Kitajskima proizvajalcema izvoznikoma s sporno uredbo ni bila odobrena TGO, tako da normalne vrednosti ni bilo več mogoče določiti na podlagi dejanske domače prodajne cene, ki jo je zaračunavala posamezna družba. V bistvu je bila izračunana na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini.

15 UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 6, str. 32.

16 Ker družba Changmao Biochemical Engineering izpodbija le presojo Splošnega sodišča glede pogoja v zvezi z neposrednim nanašanjem, ne pa njegove analize pogoja posamičnega nanašanja ali zahteve, da imajo tožeče stranke pravni interes, bom povzel le presojo Splošnega sodišča glede pogoja v zvezi z neposrednim nanašanjem.

27. Splošno sodišče je ugotovilo, da dejstvo, da je bila v sporni uredbi normalna vrednost za proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, izračunana na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini, namesto na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, pomeni spremembo metodologije v smislu člena 11(9) osnovne uredbe. Ker v sporni uredbi ni sklica na spremembo okoliščin, naj ta sprememba metodologije ne bi bila v skladu s to določbo.

28. Zato je Splošno sodišče sporno uredbo razglasilo za nično.[17]

29. Na predlog tožečih strank je protidampinško dajatev, uvedeno s sporno uredbo, ohranilo v delu, v katerem se nanaša na družbo Ninghai Organic Chemical Factory, dokler Komisija in Svet ne sprejmeta ukrepov za izvršitev izpodbijane sodbe. Ob upoštevanju sodbe z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), te dajatve ni bilo mogoče ohraniti v zvezi z družbo Changmao Biochemical Engineering.

IV. Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

30. Družba Changmao Biochemical Engineering s to pritožbo Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo v celoti razveljavi in tožečim strankam na prvi stopnji naloži plačilo stroškov, ki so pritožnici nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

31. Družbe Distillerie Bonollo, Industria Chimica Valenzana (ICV), Distillerie Mazzari in Caviro Distillerie (v nadaljevanju, skupaj: Distillerie Bonollo in drugi) Sodišču predlagajo, naj pritožbo zavrže kot nedopustno in vsekakor zavrne kot neutemeljeno. Družba Distillerie Bonollo in drugi poleg tega Sodišču predlagajo, naj pritožnici in morebitnim intervenientom naloži plačilo stroškov, ki so jim nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

32. Svet Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrže kot nedopustno in pritožnici naloži plačilo stroškov pritožbe.

33. Komisija Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrže kot nedopustno in vsekakor zavrne kot neutemeljeno ter pritožnici naloži plačilo stroškov.

34. Komisija je vložila nasprotno pritožbo. Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo razveljavi, prve štiri tožbene razloge, navedene pred Splošnim sodiščem, razglasi za nedopustne[18] ter ugotovi, da peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, ni utemeljen, ali, podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o petem tožbenem razlogu, navedenem na prvi stopnji.[19] Komisija podredno Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bilo Svetu naloženo, naj sprejme ukrepe, potrebne za njeno izvršitev. Komisija Sodišču predlaga tudi, naj družbi Changmao Biochemical Engineering naloži plačilo stroškov.

17 Splošnemu sodišču torej ni bilo treba preučiti drugih štirih tožbenih razlogov, ki so jih navedle tožeče stranke in ki se nanašajo na (i) kršitev člena 2(7)(a) osnovne uredbe v povezavi s členom 2, od (1) do (3), osnovne uredbe, ker je bila uporabljena računsko določena normalna vrednost, ne pa dejanske domače prodajne cene, ki se uporabljajo v primerljivi državi, (ii) kršitev člena 2(3) osnovne uredbe pri računski določitvi normalne vrednosti na podlagi stroškov v državi, ki ni primerljiva država, (iii) kršitev člena 2(3) osnovne uredbe pri računski določitvi normalne vrednosti z uporabo surovine, ki ni bila enakovredna, ter (iv) kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve.

18 Prvi štirje tožbeni razlogi, navedeni pred Splošnim sodiščem, se nanašajo na (i) kršitev člena 11(9) osnovne uredbe, (ii) kršitev člena 2(7)(a) osnovne uredbe v povezavi s členom 2, od (1) do (3), osnovne uredbe, (iii) kršitev člena 2(3) osnovne uredbe in (iv) kršitev člena 2(3) osnovne uredbe (glej opombo 17 zgoraj).

19 Peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, se nanaša na kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve (glej opombo 17 zgoraj).

35. Družba Distillerie Bonollo in drugi Sodišču predlagajo, naj drugi del prvega pritožbenega razloga iz nasprotne pritožbe [20] zavrže kot nedopusten ali, podredno, zavrne kot neutemeljen. Družba Distillerie Bonollo in drugi Sodišču poleg tega predlagajo, naj nasprotno pritožbo v preostalem zavrne kot neutemeljeno ali brezpredmetno. Nazadnje Sodišču predlagajo, naj Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so družbi Distillerie Bonollo in drugim nastali v postopku pred Sodiščem, ter stroškov, nastalih zaradi morebitne vrnitve zadeve v razsojanje Splošnemu sodišču.

36. Svet podpira predloge, ki jih je v nasprotni pritožbi podala Komisija.

37. Družba Changmao Biochemical Engineering Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo razveljavi, prve štiri tožbene razloge, navedene pred Splošnim sodiščem, razglasi za nedopustne ter ugotovi, da peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, ni utemeljen, ali, podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o petem tožbenem razlogu, navedenem na prvi stopnji. Podredno predlaga Sodišču, naj razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bilo Svetu naloženo, naj sprejme ukrepe, potrebne za njeno izvršitev. Nazadnje Sodišču predlaga, naj družbi Distillerie Bonollo in drugim naloži plačilo stroškov družbe Changmao Biochemical Engineering.

38. Družba Changmao Biochemical Engineering, družba Distillerie Bonollo in drugi, Svet in Komisija so na obravnavi 24. oktobra 2019 ustno predstavili stališča.

V. Nasprotna pritožba

39. Ker se z nasprotno pritožbo, ki jo je vložila Komisija, primarno izpodbija dopustnost tožbe na prvi stopnji, jo je treba preučiti najprej.

A. Trditve strank

40. Komisija Sodišču predlaga, naj izpodbijano sodbo razveljavi, prve štiri tožbene razloge, navedene pred Splošnim sodiščem, zavrže kot nedopustne [21] in peti tožbeni razlog, naveden na prvi stopnji, zavrne kot neutemeljen ali, podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o petem tožbenem razlogu. [22] Komisija podredno Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bilo Svetu v točki 2 izreka naloženo, naj sprejme ukrepe, potrebne za njeno izvršitev.

41. Komisija v podporo svojemu predlogu za razveljavitev izpodbijane sodbe navaja en sam pritožbeni razlog. Trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v točkah od 51 do 73 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se sporna uredba neposredno nanaša na družbo Distillerie Bonollo in druge.

42. Prvič, Komisija trdi, da se Splošno sodišče za to, da bi lahko uporabilo široko razlago pogoja v zvezi z neposrednim nanašanjem, ne bi smelo sklicevati na pravico do učinkovitega sodnega varstva, kot je določena v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina). Takšna razlaga, v skladu s katero je navedeni pogoj izpolnjen, če ima izpodbijani akt Unije *materialni* učinek na položaj tožeče stranke, naj poleg tega ne bi bila združljiva z ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero mora imeti takšen akt *pravni* učinek na položaj tožeče stranke. Drugič, Komisija trdi, da bi

20 Drugi del prvega pritožbenega razloga iz nasprotne pritožbe se nanaša na neutemeljenost petega tožbenega razloga, navedenega pred Splošnim sodiščem (glej opombo 19 zgoraj).

21 Kot je navedeno v opombi 18 zgoraj, se prvi štirje tožbeni razlogi, navedeni pred Splošnim sodiščem, nanašajo na (i) kršitev člena 11(9) osnovne uredbe, (ii) kršitev člena 2(7)(a) osnovne uredbe v povezavi s členom 2, od (1) do (3), osnovne uredbe, (iii) kršitev člena 2(3) osnovne uredbe in (iv) kršitev člena 2(3) osnovne uredbe.

22 Kot je navedeno v opombi 19 zgoraj, se peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, nanaša na kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve.

sporna uredba lahko vplivala na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih le, če bi jim bila s to uredbo podeljena materialna pravica. Vendar Komisija trdi, da družba Distillerie Bonollo in drugi nimajo pravice zahtevati, da se za konkurenčne proizvajalce iz tretjih držav uvedejo protidampinške dajatve po določeni stopnji, glede na to, da imata Svet in Komisija na podlagi člena 21 osnovne uredbe možnost, da ukrepov ne uvedeta, če to ni v interesu Unije.

43. Komisija iz tega sklepa, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti.

44. Komisija zato Sodišču predlaga, naj prve štiri tožbene razloge, navedene pred Splošnim sodiščem, zavrže kot nedopustne, peti tožbeni razlog, naveden na prvi stopnji, pa zavrne kot neutemeljen. Komisija v zvezi z zadnjenavedenim tožbenim razlogom, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve, priznava, da je dopusten, ker gre za procesni, ne pa za materialni razlog. Vendar Komisija meni, da ta tožbeni razlog ni utemeljen, glede na to, da so si družba Distillerie Bonollo in drugi v okviru upravnega postopka s Komisijo izmenjali veliko dopisov in imeli z njo številne pogovore. Če pa bi Sodišče ugotovilo, da o petem tožbenem razlogu, navedenem pred Splošnim sodiščem, ne more dokončno odločiti, Komisija predlaga, naj zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to odloči o tem razlogu.

45. Komisija podredno Sodišču predlaga, naj razveljavi točko 2 izreka izpodbijane sodbe. Komisija v utemeljitev tega predloga navaja en sam pritožbeni razlog iz nasprotne pritožbe, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ohranilo protidampinško dajatev, uvedeno s sporno uredbo, „dokler [Komisija] in [Svet] ne sprejmeta ukrepov za izvršitev [navedene] sodbe“. Trdi, da lahko protidampinške ukrepe od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta [23] uvede le Komisija.

46. Družba Changmao Biochemical Engineering se strinja z vsemi predlogi Komisije, razen z njenim podrednim predlogom (povzetim v prejšnji točki) in poleg tega Sodišču predlaga, naj družbi Distillerie Bonollo in drugim naloži plačilo stroškov družbe Changmao Biochemical Engineering.

47. Družba Distillerie Bonollo in drugi predlagajo zavrnitev nasprotne pritožbe.

48. Prvič, družba Distillerie Bonollo in drugi v zvezi s trditvijo Komisije glede neutemeljenosti petega tožbenega razloga, navedenega pred Splošnim sodiščem, navajajo, da je ta trditev nedopustna. To pa zato, prvič, ker naj Splošno sodišče tega tožbenega razloga sploh ne bi preučilo, drugič, ker naj bi šlo za vprašanje dejanskega stanja in, tretjič, ker naj bi se nasprotna pritožba sklicevala na odgovor Sveta na pisna vprašanja Splošnega sodišča, pri čemer pa naj Komisija prepisa tega odgovora sploh ne bi smela prejeti, ker ji je bila dovoljena zgolj intervencija na podlagi poročila za obravnavo. Družba Distillerie Bonollo in drugi trdijo, da je ta očitek vsekakor neutemeljen.

49. Drugič, družba Distillerie Bonollo in drugi v zvezi z edinim pritožbenim razlogom iz nasprotne pritožbe, navedenim v utemeljitev predloga za razveljavitev izpodbijane sodbe, trdijo, da je ta v delu, v katerem se nanaša na točki 59 in 63 izpodbijane sodbe, nedopusten. To pa zato, ker naj bi Komisija v zvezi s prvonavedeno točko izpodbijala ugotovitev glede dejanskega stanja, v zvezi z zadnjenavedeno točko pa naj bi Komisija zgolj poskušala s svojo razlago nadomestiti razlago, ki jo je podalo Splošno sodišče.

50. Družba Distillerie Bonollo in drugi poleg tega trdijo, da je ta edini pritožbeni razlog iz nasprotne pritožbe popolnoma neutemeljen ali brezpredmeten. Družba Distillerie Bonollo in drugi zlasti trdijo, da se Splošno sodišče na načelo učinkovitega sodnega varstva ni sklicevalo zato, da bi razširilo pojmovanje neposrednega nanašanja, saj naj bi bil sklic na to načelo v točki 93 izpodbijane sodbe odvečen. Poleg tega naj bi se akt Unije na tožečo stranko neposredno nanašal, kadar jo, kot je Splošno

23 Uredba (EU) št. 37/2014 z dne 15. januarja 2014 o spremembi določenih uredb o skupni trgovinski politiki v zvezi s postopki za sprejetje določenih ukrepov (UL 2014, L 18, str. 1).

sodišče razsodilo v točki 52 izpodbijane sodbe, zadeva kot udeleženko na trgu v konkurenci z drugimi udeleženci. To merilo naj bi Sodišče potrdilo v sodbi z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točka 43). Družba Distillerie Bonollo in drugi zato trdijo, da se sporna uredba nanje neposredno nanaša, ker neposredno konkurirajo kitajskima proizvajalcema izvoznikoma, na proizvode katerih s sporno uredbo niso bile uvedene ustrezne protidampinške dajatve.

51. Tretjič, družba Distillerie Bonollo in drugi trdijo, da edini pritožbeni razlog iz nasprotne pritožbe, ki je naveden v podporo podrednega predloga Komisije, ni utemeljen. Na podlagi točke 2 izreka izpodbijane sodbe naj bi bilo namreč to, da mora sprejeti ukrepe za izvršitev te sodbe, naloženo ne le Svetu, ampak tudi pristojni instituciji, to je Komisiji.

52. Svet podpira vse predloge Komisije.

53. Prvič, Svet trdi, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti, ker je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da so štirje vsebinski tožbeni razlogi, navedeni pred tem sodiščem, dopustni. Čeprav naj bi bilo treba pogoj v zvezi z neposrednim nanašanjem razlagati ob upoštevanju načela učinkovitega sodnega varstva, naj na podlagi tega načela ne bi bilo mogoče odpraviti pogojev za dopustnost, določenih v členu 263, četrti odstavek, PDEU. Poleg tega naj bi bila sodna praksa, v skladu s katero mora imeti akt Unije učinke na pravni položaj tožeče stranke, ne pa na njen dejanski položaj, še vedno pravno veljavna. Uredba, na podlagi katere se uvedejo protidampinške dajatve, naj ne bi mogla imeti nobenega pravnega učinka na proizvajalce Unije, ker, prvič, ti proizvajalci ne plačajo teh dajatev in, drugič, nimajo pravice zahtevati, da se te dajatve uvedejo za proizvajalce izvoznike iz tretjih držav. Zato naj bi Splošno sodišče v točkah 52 in 53 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da je zahteva glede neposrednega nanašanja v bistvu izpolnjena, če zadevni akt vpliva na dejanski položaj tožeče stranke.

54. Drugič, Svet trdi, da bi moralo Sodišče v primeru razveljavitve izpodbijane sodbe peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrniti kot neutemeljen.

55. Tretjič, Svet navaja, da bi moralo Sodišče, tudi če odloči, da izpodbijane sodbe ne bo razveljavilo, vseeno razveljaviti točko 2 izreka te sodbe, saj je za sprejemanje protidampinških ukrepov v skladu z Uredbo št. 37/2014 pooblaščena zgolj Komisija.

B. Presoja

56. Komisija z nasprotno pritožbo predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe (v nadaljevanju: glavni predlog Komisije), ker naj bi Splošno sodišče v točkah od 51 do 73 te sodbe napačno ugotovilo, da se sporna uredba neposredno nanaša na družbo Distillerie Bonollo in druge. Komisija podredno predlaga razveljavitev točke 2 izreka izpodbijane sodbe v delu, v katerem je s to točko Svetu naloženo, naj sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev te sodbe (v nadaljevanju: podredni predlog Komisije), ker naj bi protidampinške ukrepe od začetka veljavnosti Uredbe št. 37/2014 lahko uvedla le Komisija.

57. Družba Distillerie Bonollo in drugi predlagajo zavrnitev obeh predlogov Komisije, medtem ko Svet in družba Changmao Biochemical Engineering oba predloga podpirata.

1. Dopustnost nasprotne pritožbe

58. Družba Distillerie Bonollo in drugi izpodbijajo tako dopustnost edinega pritožbenega razloga iz nasprotne pritožbe, navedenega v podporo glavnemu predlogu Komisije, s katerim se zatrjuje napaka pri presoji neposrednega nanašanja v delu, v katerem se ta razlog nanaša na določene točke izpodbijane sodbe, kot tudi dopustnost predloga Komisije, naj Sodišče peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrne.[24]

59. Menim, da je treba te ugovore nedopustnosti zavrniti.

a) Dopustnost edinega pritožbenega razloga iz nasprotne pritožbe, navedenega v podporo glavnemu predlogu Komisije, v delu, v katerem se nanaša na točki 59 in 63 izpodbijane sodbe

60. Prvič, družba Distillerie Bonollo in drugi zatrjujejo, da je edini pritožbeni razlog iz nasprotne pritožbe, ki ga je navedla Komisija, nedopusten v delu, v katerem se nanaša na točko 59 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče ugotovilo, da se sporna uredba neposredno nanaša na družbo Distillerie Bonollo in druge, ker se na podlagi te uredbe za oba kitajska proizvajalca uvoznika uvajajo protidampinške dajatve za nadomestitev škode, ki so jo družba Distillerie Bonollo in drugi utrpeli kot proizvajalci, ki konkurirajo kitajskima proizvajalcema. Po mnenju družbe Distillerie Bonollo in drugih naj bi šlo za vprašanje dejanskega stanja.

61. Menim, da je treba ta ugovor nedopustnosti zavrniti. Komisija ne izpodbija ugotovitve, ki jo je Splošno sodišče podalo v točki 59 izpodbijane sodbe, da so družba Distillerie Bonollo in drugi neposredno konkurirali kitajskima proizvajalcema izvoznikoma, pri čemer gre res za ugotovitev dejanskega stanja, ki ne more biti predmet nadzora Sodišča.[25] Komisija v zvezi s točko 59 izpodbijane sodbe trdi, da škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, ni bila ocenjena v sporni uredbi, ampak v „prejšnjih pravnih aktih“ (in sicer v Uredbi št. 349/2012 in Uredbi št. 130/2006), kar pomeni, da kakršni koli učinki na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih niso posledica sporne uredbe, temveč „prejšnjih pravnih aktov“. To pa je pravno vprašanje.

62. Drugič, družba Distillerie Bonollo in drugi zatrjujejo nedopustnost edinega pritožbenega razloga iz nasprotne pritožbe v delu, v katerem se nanaša na točko 63 izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče zavrnilo trditev Sveta v zvezi s tem, da mora tožeča stranka, da bi izpolnila pogoj v zvezi z neposrednim nanašanjem, imeti „subjektivno pravico, da se uvedejo protidampinške dajatve po določeni stopnji“. Komisija naj bi si po mnenju družbe Distillerie Bonollo in drugih namreč s tem zgolj prizadevala, da bi s svojo razlago nadomestila razlago, ki jo je podalo Splošno sodišče.

63. Menim, da je treba tudi ta ugovor nedopustnosti zavrniti. Res je, da je Svet podal to trditev na prvi stopnji in da je Komisija na prvi stopnji intervenirala v podporo Svetu. Vendar se v skladu s sodno prakso, kadar pritožnik izpodbija, kako je Splošno sodišče razlagalo ali uporabilo pravo Unije, pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbenem postopku. Če namreč pritožnik pritožbe ne bi mogel utemeljiti z razlogi in trditvami, ki jih je že navedel pred Splošnim sodiščem, bi pritožbeni postopek deloma izgubil smisel.[26] Poleg tega Komisija izpodbija konkretno točko izpodbijane sodbe, in sicer točko 63.

24 Zaradi jasnosti poudarjam, da se vsi ugovori nedopustnosti nanašajo na glavni predlog Komisije. Ne nanašajo pa se na podredni predlog Komisije.

25 Sodba z dne 26. septembra 2018, Philips in Philips France/Komisija (C-98/17 P, neobjavljena, EU:C:2018:774, točka 40).

26 Sodba z dne 27. marca 2019, Canadian Solar Emea in drugi/Svet (C-236/17 P, EU:C:2019:258, točka 124).

b) Dopustnost predloga Komisije, naj se peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrne kot neutemeljen

64. Komisija z nasprotno pritožbo najprej predstavi razloge, zaradi katerih se sporna uredba po njenem mnenju na družbo Distillerie Bonollo in druge ne nanaša neposredno, nato pa ugotovi, da je treba izpodbijano sodbo v celoti razveljaviti, ter Sodišču predlaga, naj peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe in obveznosti obrazložitve, zavrne kot neutemeljen.

65. Družba Distillerie Bonollo in drugi izpodbijajo dopustnost predloga Komisije, naj se peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrne kot neutemeljen. To pa zato, ker, prvič, Splošno sodišče o petem tožbenem razlogu sploh ni odločalo in, drugič, ker gre zlasti pri vprašanju morebitne kršitve pravice družbe Distillerie Bonollo in drugih do obrambe za vprašanje dejanskega stanja.

66. Menim, da je treba ta ugovor nedopustnosti zavrniti.

67. Prvič, res je, da Splošno sodišče petega tožbenega razloga, ki mu je bil predložen, v okviru izpodbijane sodbe ni preučilo. To niti ni bilo potrebno, glede na to, da je Splošno sodišče ugodilo prvemu tožbenemu razlogu, ki se je nanašal na kršitev člena 11(9) osnovne uredbe, in sporno uredbo zato razglasilo za nično.[27] Vendar to še ne pomeni, da je predlog Komisije – da se peti tožbeni razlog, naveden na prvi stopnji, zavrne kot neutemeljen – nedopusten. Iz nasprotne pritožbe namreč jasno izhaja, da Komisija Sodišču predlaga, naj peti tožbeni razlog, naveden na prvi stopnji, preuči in zavrne kot neutemeljen *v okviru izvajanja svoje pristojnosti, ki jo ima na podlagi člena 61 Statuta, da* po razveljavitvi odločitve Splošnega sodišča *dokončno odloči o zadevi*. Komisija v nasprotni pritožbi dejansko šele *po* predstavitvi razlogov, zaradi katerih naj se sporna uredba ne bi neposredno nanašala na družbo Distillerie Bonollo in druge in zaradi katerih naj bi se izpodbijana sodba posledično razveljavila, Sodišču predlaga, naj peti tožbeni razlog, naveden na prvi stopnji, zavrne kot neutemeljen. Poleg tega Komisija v repliki pojasnjuje, da svoja stališča v zvezi s petim tožbenim razlogom, navedenim pred Splošnim sodiščem, navaja zato, „da bi Sodišču Evropske unije pomagala pri izvajanju pristojnosti, ki jih ima na podlagi člena 61 Statuta“.

68. Drugič, čeprav v členu 61 Statuta ni natančno določeno, ali lahko Sodišče, ko samo dokončno odloča o zadevi, presoja tudi elemente dejanskega stanja, pa je Sodišče v praksi prevzelo to pristojnost.[28] Če bi torej odločanje o petem tožbenem razlogu, navedenem na prvi stopnji, zahtevalo presojo dejanskega stanja, to ne bi nikakor vplivalo na dopustnost predloga Komisije, naj se ta tožbeni razlog zavrne kot neutemeljen.

27 Glej točki 142 in 143 izpodbijane sodbe.

28 Glej na primer sodbe z dne 1. julija 2008, Chronopost/UFEX in drugi (C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točke od 141 do 164); z dne 21. januarja 2010, Audi/UUNT (C-398/08 P, EU:C:2010:29, točke od 52 do 60); z dne 3. maja 2012, Španija/Komisija (C-24/11 P, EU:C:2012:266, točke od 50 do 59), in z dne 28. novembra 2019, ABB/Komisija (C-593/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:1027, točke od 95 do 101).

c) Dopustnost predloga Komisije, naj se peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrne kot neutemeljen, v delu, v katerem napotuje na trditve, ki jih je Svet navedel v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča

69. Komisija se v nasprotni pritožbi v podporo svojemu predlogu, naj Sodišče peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrne kot neutemeljen, sklicuje na odgovor, ki ga je Svet podal na pisna vprašanja Splošnega sodišča,[29] zastavljena v okviru ukrepov procesnega vodstva.[30]

70. Družba Distillerie Bonollo in drugi navajajo, da je takšno sklicevanje na odgovor, ki ga je Svet podal na pisna vprašanja Splošnega sodišča, v nasprotni pritožbi nedopustno. To naj bi po mnenju družbe Distillerie Bonollo in drugih izhajalo iz dejstva, da je bila Komisiji na prvi stopnji intervencija dovoljena na podlagi člena 116(6) Poslovnika Splošnega Sodišča z dne 2. maja 1991, to je na podlagi poročila za obravnavo. Komisija naj tako sploh ne bi imela pravice do prejema prepisa odgovora Sveta na pisna vprašanja Splošnega sodišča. Zato družba Distillerie Bonollo in drugi Sodišču predlagajo, naj zavrne odločanje o predlogu Komisije, naj Sodišče peti tožbeni razlog, naveden pred Splošnim sodiščem, zavrne kot neutemeljen.

71. Po mojem mnenju nasprotne pritožbe ni mogoče razglasiti za nedopustno v delu, v katerem se sklicuje na trditve, ki jih je Svet navedel v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča.

72. V obravnavani zadevi je bila Komisiji dovoljena intervencija pred Splošnim sodiščem na podlagi člena 116(6) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991.[31]

73. Člen 116(6) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 določa, da lahko intervenient, če je predlog za intervencijo vložen po izteku roka šestih tednov od objave obvestila o vložitvi tožbe v *Uradnem listu Evropske unije*, „na podlagi poročila za obravnavo, ki mu je sporočen[o], predstavi svoje stališče v ustnem postopku“. Iz tega sledi, da intervenient v tem primeru nima pravice prejeti kopije tožbe, odgovora na tožbo, replike ali duplike.[32]

74. Vendar je bila Komisija v obravnavanem primeru upravičena prejeti prepis tožbe in odgovora na tožbo. Člen 24(7) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991[33] namreč določa, da „[k]adar Svet ali [Komisija] nista stranki v postopku, jima Sodišče pošlje prepis tožbe in odgovora na tožbo brez prilog, zato da lahko zadevna institucija ugotovi, ali se na podlagi člena 277 PDEU uveljavlja, da se eden izmed njunih aktov ne uporabi“.

75. Ugotavljam, da so bile trditve, ki jih je Svet navedel v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča, na katere v nasprotni pritožbi[34] napotuje Komisija, predstavljene tudi v odgovoru na tožbo, ki ga je Svet predložil Splošnemu sodišču,[35] katerega prepis je Komisija upravičeno prejela.

29 Natančneje, Komisija napotuje na izjavo, ki jo je Svet podal v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča, v skladu s katero naj bi bilo treba zaradi ugotavljanja, ali je Svet kršil obveznost obrazložitve, upoštevati ne le besedilo sporne uredbe, ampak tudi vsebino pogovorov in dopisov, izmenjanih v okviru upravnega postopka. Komisija se poleg tega sklicuje na še eno izjavo Sveta, podano v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča, v skladu s katero naj družba Distillerie Bonollo in drugi ne bi trdili, da je obrazložitev nezadostna, ampak zgolj izpodbijali pristop Sveta in Komisije, ki naj ne bi zadoščal za ugotovitev obstoja kršitve pravice do obrambe ali obveznosti obrazložitve.

30 Glej točko 34 izpodbijane sodbe.

31 Glej točko 20 zgoraj.

32 Sodba z dne 26. marca 2009, Selex Sistemi Integrati/Komisija (C-113/07 P, EU:C:2009:191, točke od 37 do 39).

33 Postal člen 82 Poslovnika Splošnega sodišča.

34 Glej opombo 29 zgoraj.

35 Svet je v svojem odgovoru na tožbo, ki ga je predložil Splošnemu sodišču, navedel, da je treba vprašanje, ali je Svet kršil obveznost obrazložitve, presojati ne le ob upoštevanju besedila člen 296 PDEU, ampak tudi glede na izmenjavo stališč, ki je potekala med protidampinškim postopkom. Svet v odgovoru na tožbo pred Splošnim sodiščem prav tako navaja, da tožeče stranke na prvi stopnji ne grajajo zadostnosti obrazložitve, ampak vsebino pristopa, ki sta ga zavzela Svet in Komisija.

76. Zato dejstvo, da se Komisija v nasprotni pritožbi sklicuje na trditve, ki jih je Svet navedel v odgovoru na pisna vprašanja Splošnega sodišča, ne glede na to, ali je Komisija imela pravico prejeti prepis odgovora Sveta na ta vprašanja, ne more povzročiti nedopustnosti nasprotne pritožbe v delu, v katerem napotuje na trditve Sveta.

2. Vsebinska presoja

77. Kot je bilo navedeno v točki 56 teh sklepnih predlogov, Komisija predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe ali, podredno, razveljavitev točke 2 njenega izreka. Navedena predloga bom obravnaval zaporedoma.

a) Glavni predlog Komisije, s katerim se predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe

78. Komisija z edinim pritožbenim razlogom iz nasprotne pritožbe trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da se sporna uredba neposredno nanaša na družbo Distillerie Bonollo in druge.

79. V skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU lahko fizična ali pravna oseba vloži tožbo zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša.

80. V skladu z ustaljeno sodno prakso se s pogojem, da se mora odločba, ki je predmet tožbe, na fizično ali pravno osebo neposredno nanašati, zahteva izpolnjenost dveh kumulativnih meril, in sicer, prvič, da ima izpodbijani ukrep neposredne učinke na pravni položaj posameznika in, drugič, da naslovnikom tega ukrepa, ki jim je naložena njegova izvedba, ne dopušča nobene diskrecijske pravice, saj je ta izvedba povsem samodejna in temelji izključno na ureditvi Unije brez uporabe drugih vmesnih pravil. [36]

81. Splošno sodišče je v točki 59 izpodbijane sodbe razsodilo, da ima sporna uredba neposredne učinke na pravni položaj tožečih strank na prvi stopnji, ker je bil z njo uveden postopek delnega vmesnega pregleda in ker so bile protidampinške dajatve, naložene ob koncu tega postopka, namenjene nadomestitvi škode, ki so jo utrpele kot konkurentke proizvajalcev izvoznikov. Prav tako naj bi bilo izpolnjeno tudi drugo merilo glede neposrednega nanašanja, saj naj države članice ne bi imele nobene diskrecijske pravice v zvezi s stopnjo protidampinške dajatve in uvedbe te dajatve na zadevne proizvode.

82. Naj spomnim, da se z nasprotno pritožbo izpodbija le presoja, ki jo je Splošno sodišče v zvezi s prvim merilom glede neposrednega nanašanja opravilo v točkah od 51 do 73, ne pa tudi analiza drugega merila, podana v točki 50 izpodbijane sodbe.

83. Komisija trdi, da sporna uredba ne vpliva na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih, ker ti nimajo nobenih pravic, na katere bi sprejetje te uredbe sploh lahko vplivalo. Komisija meni, da so družbi Distillerie Bonollo in drugim na podlagi osnovne uredbe sicer podeljene določene procesne pravice, ko nastopajo v vlogi pritožnikov, vendar so za ugotavljanje, ali sporna uredba vpliva na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih, upoštevne le materialne, ne pa procesne pravice. Družba Distillerie Bonollo in drugi pa naj materialne pravice, na podlagi katere bi lahko zahtevali, da se za konkurenčne proizvajalce iz tretjih držav uvedejo protidampinške dajatve po določeni stopnji, ne bi imeli niti v skladu s PDEU niti na podlagi osnovne uredbe.

36 Sodbe z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točka 42); z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 69), in z dne 5. novembra 2019, ECB in drugi/Trasta Komercbanka in drugi (C-663/17 P, C-665/17 P in C-669/17 P, EU:C:2019:923, točka 103).

84. Družba Distillerie Bonollo in drugi menijo, da ima sporna uredba neposredne učinke na njihov pravni položaj, ker imajo pravico, da niso izpostavljeni konkurenci, ki je *izkrivljena zaradi dampinga* na trgu, na katerem delujejo. To naj bi po analogiji izhajalo iz točke 50 sodbe z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).

85. Menim, da bi moralo Sodišče zavrniti edini pritožbeni razlog iz nasprotne pritožbe, ki ga je Komisija navedla v utemeljitev svojega glavnega predloga. Kot bo predstavljeno v nadaljevanju, predlagam, naj se v obravnavani zadevi uporabi rešitev, ki jo je Sodišče sprejelo v sodbi z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), in naj se ugotovi, da ima sporna uredba neposredne učinke na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih zaradi njihove pravice, da niso izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi dampinga na trgu, na katerem delujejo.

86. Najprej poudarjam, da v nasprotju s trditvami Sveta iz dejstva, da sporna uredba družbi Distillerie Bonollo in drugim ne nalaga plačila protidampinških dajatev, ne izhaja, da ta uredba ne vpliva na njihov pravni položaj.

87. To pa zato, ker se protidampinške dajatve že po definiciji uvedejo na proizvode proizvajalcev iz tretjih držav, ne pa na proizvode proizvajalcev Unije, kot so družba Distillerie Bonollo in drugi. Če bi torej Sodišče sledilo pristopu Sveta, proizvajalci Unije ne bi imeli procesnega upravičenja za to, da bi predlagali razglasitev ničnosti uredbe o uvedbi protidampinških ukrepov. To nikakor ne bi bilo v skladu s sodbama z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija (264/82, EU:C:1985:119, točke od 12 do 16), in z dne 18. oktobra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696, točke od 36 do 53), v katerih je bila ničnostna tožba proizvajalca Unije razglašena za dopustno.

88. V prid stališču, predstavljenem v točki 85 teh sklepnih predlogov, govori še en argument, in sicer dejstvo, da protidampinške dajatve plačujejo uvozniki zadevnega proizvoda v Unijo, pobirajo pa jih carinski organi držav članic ob sprostitvi tega proizvoda na trg Unije. Ne plačujejo jih proizvajalci izvozniki. Če bi torej Sodišče sledilo pristopu Sveta, proizvajalci izvozniki ne bi imeli procesnega upravičenja za vložitev tožbe za razglasitev ničnosti uredbe, na podlagi katere se na uvoz njihovih lastnih proizvodov v Unijo uvajajo protidampinške dajatve. Tudi to bi bilo le stežka združljivo z ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero so dopustne tožbe, ki jih vložijo proizvajalci in izvozniki zadevnega proizvoda, ki se jim na podlagi podatkov, ki so razvidni iz njihove gospodarske dejavnosti, pripisuje damping. [37]

89. Poleg tega se, kot je bilo navedeno v točki 85 zgoraj, strinjam z mnenjem družbe Distillerie Bonollo in drugih, da sporna uredba s tem, da jih postavlja v slabši konkurenčni položaj, neposredno vpliva na njihovo pravico, da na trgu, na katerem delujejo, niso izpostavljeni izkrivljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi dampinga na trgu, na katerem delujejo.

37 Sodbi z dne 21. februarja 1984, Allied Corporation in drugi/Komisija (239/82 in 275/82, EU:C:1984:68, točke od 11 do 14), in z dne 7. maja 1987, NTN Toyo Bearing in drugi/Svet (240/84, EU:C:1987:202, točke od 5 do 7). Glej med drugim tudi sodbe z dne 18. septembra 1996, Climax Paper/Svet (T-155/94, EU:T:1996:118, točke od 45 do 53); z dne 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Svet (T-170/94, EU:T:1997:134, točke od 35 do 42); z dne 13. septembra 2013, Huvis/Svet (T-536/08, neobjavljena, EU:T:2013:432, točke od 23 do 29); z dne 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber in drugi/Svet (T-537/08, neobjavljena, EU:T:2013:428, točke od 20 do 29); z dne 16. januarja 2014, BP Products North America/Svet (T-385/11, EU:T:2014:7, točke od 74 do 78); z dne 15. septembra 2016, Unitec Bio/Svet (T-111/14, EU:T:2016:505, točke od 25 do 32); z dne 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata in drugi/Svet (od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, točke od 57 do 64); z dne 18. oktobra 2016, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet (T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, točke od 22 do 39), in z dne 10. oktobra 2017, Kolachi Raj Industrial/Komisija (T-435/15, EU:T:2017:712, točke od 49 do 55).

90. Prvič, to izhaja iz sodbe z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873). Sodišče je v tej sodbi razsodilo, da je sklep – v katerem je Komisija ugotovila, prvič, da nekateri ukrepi štejejo za državno pomoč, ki je nezdružljiva z notranjim trgom, vendar ni odredila zagotovitve vračila te pomoči, in, drugič, da drugi ukrepi ne pomenijo državne pomoči – neposredno vplival na pravni položaj tožečih strank na prvi stopnji, ker ju je postavljal v slabši konkurenčni položaj in tako vplival na njuno pravico do tega, da na trgu, na katerem delujeta, nista izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi zadevnih ukrepov.[38] Kot je razsodilo Sodišče, je bila ta pravica tožečima strankama na prvi stopnji podeljena z določbami Pogodbe o državnih pomočeh, in sicer s členoma 107 in 108 PDEU, katerih cilj je ohraniti konkurenco.[39]

91. Predlagam, naj se rešitev, ki jo je Sodišče sprejelo v sodbi, navedeni v prejšnji točki, uporabi tudi v obravnavani zadevi, ki se sicer ne nanaša na pravila o državni pomoči, temveč na protidampinške določbe. Menim, da ima sporna uredba neposredne učinke na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih, in sicer zato, ker imajo pravico, da niso izpostavljeni konkurenci, ki v tem primeru ni izkrivljena zaradi državne pomoči (kot v navedeni sodbi), ampak zaradi dampinga na trgu, na katerem delujejo.

92. Naj v podporo tej rešitvi opozorim, da so protidampinška pravila, tako kot določbe členov 107 in 108 PDEU, namenjena ohranitvi konkurence. Res je, da imajo protidampinški ukrepi v skladu s členom 21(1) osnovne uredbe dvojni cilj, in sicer odpravo učinkov škodljivega dampinga, ki izkrivlja trgovino, na eni in ponovno vzpostavitev učinkovite konkurence na drugi strani. Vendar poudarjam, da je treba dampinške prakse šteti za *nelojalno konkurenco* proizvajalcev iz tretjih držav, pred katerimi je treba proizvajalce Unije zaščititi.[40] Iz tega sledi, da je v skladu s sodno prakso uvedba protidampinških dajatev obrambni in zaščitni ukrep zoper nelojalno konkurenco, ki izhaja iz dampinga.[41] Odprava učinkov, ki izkrivljajo trgovino, je torej po mojem mnenju predvsem pogoj za ponovno vzpostavitev lojalne konkurence na notranjem trgu.

93. Opozarjam tudi, da je pomen cilja učinkovite konkurence, za doseganje katerega se uvedejo protidampinške dajatve, razviden tudi iz pravila nižje dajatve. V skladu s tem pravilom, ki je določeno v zadnji povedi člena 9(4) osnovne uredbe, se višina protidampinške dajatve določi na podlagi stopnje dampinga, razen če je stopnja škode nižja od stopnje dampinga; v tem primeru se višina protidampinške dajatve izračuna na podlagi stopnje škode. S pravilom nižje dajatve se zagotavlja, da se industriji Unije ne prizna varstvo, ki presega tisto, kar je nujno za to, da se odvrnejo škodljivi učinki dampinškega uvoza,[42] kar z drugimi besedami pomeni, da se industriji Unije ne zagotovi konkurenčna prednost glede na dampinški uvoz.[43]

38 Sodišče se je oprlo na dejstvo, da sta tožeči stranki na prvi stopnji, in sicer P. Ferracci, lastnik nastanitve „Bed & Breakfast“, in Scuola Elementare Maria Montessori, zasebna izobraževalna ustanova, ponujali storitve, podobne storitvam, ki jih opravljajo upravičenci sheme pomoči, in sicer cerkvene in verske institucije. Poleg tega sta bili organizaciji P. Ferraccija in ustanove Scuola Elementare Maria Montessori v neposredni bližini upravičencev do pomoči. Zato sta bili dejavni na istem geografskem trgu storitev. Ker sta bila P. Ferracci in Scuola Elementare Maria Montessori *a priori* upravičena do pomoči, ki je bila predmet spornega sklepa, ju je ta sklep lahko postavil v slabši konkurenčni položaj. Glej točko 50 sodbe z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci, od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).

39 Glej točki 43 in 52 sodbe z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).

40 Glej v zvezi s tem Reymond, D., Action antidumping et droit de la concurrence dans l'Union européenne, Bruylant, 2016 (točka 60).

41 Sodbi z dne 3. oktobra 2000, Industrie des poudres sphériques/Svet (C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 91), in z dne 18. oktobra 2016, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet (T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, točka 50). Glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca W. Van Gervena v zadevi Nölle (C-16/90, neobjavljeni, EU:C:1991:233, točka 11) in generalne pravobranilke E. Sharpston v zadevi Gul Ahmed Textile Mills/Svet (C-100/17 P, EU:C:2018:214, točka 105).

42 Sodba z dne 27. marca 2019, Canadian Solar Emea in drugi/Svet (C-236/17 P, EU:C:2019:258, točki 167 in 168).

43 Sklepni predlogi generalne pravobranilke V. Trstenjak v zadevi Moser Baer India/Svet (C-535/06 P, EU:C:2008:532, točka 170) ter sodba z dne 18. oktobra 2016, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet (T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, točka 51).

94. Zato je treba po analogiji s sodbo z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), šteti, da sporna uredba neposredno vpliva na pravico družbe Distillerie Bonollo in drugih, da niso izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi dampinga na trgu, na katerem delujejo, ter da ima zato neposredne učinke na njihov pravni položaj. Kot je v točki 59 izpodbijane sodbe ugotovilo Splošno sodišče, so družba Distillerie Bonollo in drugi proizvajalci vinske kisline v Uniji, ki delujejo na istem trgu kot kitajska proizvajalca izvoznika. Zato bi zaradi sporne uredbe, s katero so bile za kitajska proizvajalca izvoznika uvedene domnevno neustrezne protidampinške dajatve, lahko bili postavljeni v slabši konkurenčni položaj na notranjem trgu.

95. Drugič, v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, iz členov 9(4) in 21 osnovne uredbe ne izhaja, da družba Distillerie Bonollo in drugi nimajo pravice, da niso izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi dampinga na trgu, na katerem delujejo.

96. Komisija namreč trdi, da se lahko, če se ugotovi obstoj dampinga in škode, ki jo ta povzroča, na podlagi členov 9(4) in 21 osnovne uredbe kljub vsemu odloči, da ne bo uvedla protidampinških ukrepov, če ti niso v interesu Unije. Komisija trdi, da iz tega izhaja, da družba Distillerie Bonollo in drugi nimajo materialne pravice do zaščite pred dampingom.

97. S to trditvijo se ne strinjam.

98. Res je, da industrija Unije v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča nima pravice zahtevati uvedbe zaščitnih ukrepov, tudi če je bil ugotovljen obstoj dampinga in škode, saj je mogoče takšne ukrepe uvesti le, če je bilo ugotovljeno, kot določata člena 9(4) in 21 osnovne uredbe, da sprejetje takšnih ukrepov upravičuje interes Unije.[44] Pri preizkusu interesa Unije se zahteva ocena možnih posledic uporabe oziroma neuporabe predlaganih ukrepov za interes industrije Unije in za druge zadevne interese, to je za interese uvoznikov, industrije višje v proizvodni verigi, uporabnikov in predelovalcev zadevnega proizvoda ter potrošnikov.[45] Pri tem se zahteva uravnoteženje interesov teh strank.[46]

99. Vendar ugotavljam, da gre za negativno zahtevo. V skladu s členom 21(1) osnovne uredbe se lahko Komisija odloči, da predlaganih protidampinških ukrepov ne bo uvedla le, če ti ukrepi *niso* v interesu Unije.[47] Komisija se je v praksi zelo redko odločala, da protidampinških ukrepov ne bo uvedla zato, ker njihova uvedba ne bi bila v interesu Unije, čeprav so bili ostali trije pogoji izpolnjeni (in sicer damping, škoda in vzročna zveza med njima).[48]

100. Poleg tega poudarjam, da dejstvo, da se Komisija lahko odloči, da ne bo odredila vračila nezakonite in nezdružljive državne pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava Unije,[49] in da lahko zadevna država članica zavrne izvršitev odredbe o zagotovitvi vračila, če jo je absolutno nemogoče pravilno izvršiti,[50] Sodišča ni odvrnilo od tega, da je v sodbi z dne 6. novembra

44 Sodbi z dne 8. julija 2003, Euroalliages in drugi/Komisija (T-132/01, EU:T:2003:189, točka 44), in z dne 30. aprila 2015, VTZ in drugi/Svet (T-432/12, neobjavljena, EU:T:2015:248, točka 162).

45 Glej člen 21(2) osnovne uredbe.

46 Sodba z dne 15. junija 2017, T.KUP (C-349/16, EU:C:2017:469, točka 44).

47 Sodba z dne 30. aprila 2015, VTZ in drugi/Svet (T-432/12, neobjavljena, EU:T:2015:248, točka 163).

48 Glej Juramy, H., Anti-Dumping in Europe: What About Us(ers)?, Global Trade and Customs Journal, 2018, izdaja 11/12, str. od 511 do 518 (str. 516 in 517), ter Melin, Y., Users in EU Trade Defence Investigations: How to Better Take their Interests into Account, and the New Role of Member States as User Champions after Comitology, Global Trade and Customs Journal, 2016, izdaja 3, str. od 88 do 121 (str. 96).

49 Člen 16(1), zadnji stavek, Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL 2015, L 248, str. 9) določa, da „Komisija ne zahteva vračila pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava Unije“.

50 Sodbi z dne 9. novembra 2017, Komisija/Grčija (C-481/16, neobjavljena, EU:C:2017:845, točka 28), in z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točka 80).

2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873), razsodilo, da imajo konkurenti upravičencev do državnih pomoči pravico do tega, da na trgu, na katerem delujejo, niso izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi državne pomoči.

101. Natančneje, če bi zaradi vračila nezakonite in nezdružljive pomoči prišlo do kršitve načela varstva legitimnih pričakovanj upravičencev do pomoči,[51] Komisija ni več dolžna odrediti njenega vračila.[52] Vračila torej ne sme odrediti. Ugotovljena nezdružljivost pomoči z notranjim trgom tako v tem primeru ne privede do ponovne vzpostavitve konkurence na zadevnem trgu. Vendar to, kot je bilo že navedeno v prejšnji točki, Sodišča ni odvrnilo od ugotovitve, da imajo konkurenti upravičenca do pomoči pravico, da niso izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi državne pomoči.

102. Komisija se lahko podobno odloči, da protidampinških ukrepov ne bo sprejela, če uvedba takšnih ukrepov ne bi bila v interesu Unije. V tem primeru ne pride do odprave izkrivljanja trgovine, ki je posledica dampinga, in do ponovne vzpostavitve konkurence na notranjem trgu. To Sodišča ne bi smelo odvrniti od ugotovitve, da ima proizvajalec Unije pravico, da ni izpostavljen konkurenci, ki je izkrivljena zaradi dampinga.

103. Tretjič, v nasprotju s trditvami Komisije in Sveta menim, da če Sodišče ugotovi, da je prvo merilo glede neposrednega nanašanja v obravnavani zadevi izpolnjeno, ta ugotovitev ne bo izhajala zgolj iz dejanskih učinkov, ki jih ima sporna uredba na položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih (kot nasprotje pravnih učinkov te uredbe).

104. Kot je bilo namreč navedeno v točki 85 teh sklepnih predlogov, ima sporna uredba neposredne učinke na položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih zato, ker imajo ti pravico, da niso izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi dampinga, ne pa zaradi kakršnih koli dejanskih učinkov te uredbe.

105. Opozarjam tudi, da ni nobenega protislovja med rešitvijo, predlagano v točki 85 zgoraj, in točko 81 sodbe z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155). Sodišče je v tej točki razsodilo, da to, da so bili ameriški proizvajalci bioetanola zaradi uredbe o uvedbi protidampinških dajatev na uvoz bioetanola s poreklom iz Združenih držav Amerike postavljeni v podrejen konkurenčni položaj, samo po sebi ne omogoča, da bi bilo mogoče šteti, da so se določbe te uredbe na te proizvajalce neposredno nanašale. V zvezi s tem poudarjam, prvič, da so ameriški proizvajalci bioetanola *proizvajalci iz tretje države*, katerih proizvodi so bili predmet protidampinških dajatev, medtem ko menim, da je treba šteti, da imajo *proizvajalci Unije* pravico, da niso izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi dampinga. Drugič, ti ameriški proizvajalci bioetanola niso delovali na notranjem trgu,[53] medtem ko sam zagovarjam stališče, da imajo to pravico subjekti, ki dejansko delujejo na trgu, ne pa tisti subjekti, ki bi morebiti lahko delovali na tem trgu.[54]

106. Četrtič, v nasprotju s tem, kar trdita Komisija in Svet, rešitev, predlagana v točki 85 teh sklepnih predlogov, ne pomeni „rahljanja“ prvega merila glede neposrednega nanašanja.

51 Sodba z dne 29. aprila 2004, Italija/Komisija (C-372/97, EU:C:2004:234, točka 111).

52 Sodba z dne 15. novembra 2018, World Duty Free Group/Komisija (T-219/10 RENV, EU:T:2018:784, točki 264 in 268).

53 Ameriški proizvajalci bioetanola namreč svojega izdelka niso neposredno izvažali na trg Unije, ampak so ga na notranjem (ameriškem) trgu prodajali nepovezanim trgovcem/pripravljavcem mešanic, ki so nato bioetanol mešali z bencinom, namenjenim zlasti izvozu v Unijo (sklepni predlogi generalnega pravobranilca P. Mengozzija v zadevi Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2018:794, točka 63).

54 To je skladno s točkama 46 in 50 sodbe z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873).

107. Kot je bilo navedeno v točki 87 zgoraj, je bilo v sodbi z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija (264/82, EU:C:1985:119, točke od 11 do 16), ugotovljeno, da imajo proizvajalci Unije procesno upravičenje, da predlagajo razglasitev ničnosti uredbe o uvedbi protidampinških ukrepov. Poleg tega je bilo v sodbi z dne 18. oktobra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696, točke od 36 do 53), ugotovljeno, da imajo proizvajalci Unije procesno upravičenje za izpodbijanje odločbe, s katero je Komisija zaradi izvršitve sodbe Splošnega sodišča določila nepobiranje protidampinških dajatev na uvoz proizvodov, ki jih proizvaja določen proizvajalec izvoznik.

108. Iz tega izhaja, da če Sodišče ugotovi, da ima sporna uredba neposredne učinke na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih, to v nasprotju s trditvami Komisije in Sveta ne pomeni „rahljanja“ pogoja v zvezi z neposrednim nanašanjem. Takšna odločitev Sodišča bi bila skladna s sodno prakso, navedeno v prejšnji točki.

109. Konkreten argument, ki govori v prid tej ugotovitvi, se nanaša na to, da je bil na protidampinškem področju v primerih, ko je bilo za tožeče stranke (pa naj je šlo za proizvajalce Unije, proizvajalce izvoznike ali uvoznike) ugotovljeno, da nimajo procesnega upravičenja, da bi predlagali razglasitev ničnosti uredbe o uvedbi protidampinških dajatev, razlog za to ugotovitev dejstvo, da se ta uredba nanje ni posamično nanašala. Ne pa dejstvo, da se zadevna uredba nanje ni neposredno nanašala. [55]

110. Kolikor vem, obstaja le ena izjema. To je sodba z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), v kateri je bilo procesno upravičenje ameriških proizvajalcev bioetanola zavrnjeno, ker se izpodbijani akt nanje ni neposredno nanašal. Vendar je, kot je bilo že navedeno v točki 105 teh sklepnih predlogov, temu botrovala posebna okoliščina, in sicer da zadevni proizvajalci bioetanola niso neposredno izvažali v Unijo in da njihova proizvodnja zato ni bila neposredno predmet uvedenih protidampinških dajatev.

111. Dalje, v zadevah, v katerih je bilo ugotovljeno, da tožeče stranke imajo procesno upravičenje, da predlagajo razglasitev ničnosti uredbe o uvedbi protidampinških dajatev, pogoj v zvezi z neposrednim nanašanjem ni bil preučen [56] ali pa je bilo ugotovljeno, da je izpolnjen. V zadevah, v katerih je bilo ugotovljeno, da je ta pogoj izpolnjen, je do tega prišlo zaradi drugega merila v zvezi z neposrednim nanašanjem, in sicer zato, kot je bilo že navedeno v točki 80 teh sklepnih predlogov, ker morajo carinski organi držav članic naložiti plačilo dajatev, uvedenih s protidampinško uredbo, ne da bi pri tem imeli kakršno koli polje proste presoje. Prvo merilo pa ni bilo preučeno. [57]

55 Sodba z dne 28. februarja 2002, BSC Footwear Supplies in drugi/Svet (T-598/97, EU:T:2002:52, točke od 49 do 64); sklep z dne 27. januarja 2006, Van Mannekus/Svet (T-280/03, neobjavljen, EU:T:2006:32, točke od 108 do 141); sodba z dne 19. aprila 2012, Würth in Fasteners (Shenyang)/Svet (T-162/09, neobjavljena, EU:T:2012:187); sklep z dne 5. februarja 2013, BSI/Svet (T-551/11, neobjavljen, EU:T:2013:60, točke od 23 do 41); sodba z dne 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber in drugi/Svet (T-537/08, neobjavljena, EU:T:2013:428, točki 28 in 29); sklep z dne 21. januarja 2014, Bricmate/Svet (T-596/11, neobjavljen, EU:T:2014:53, točke od 21 do 60); sklep z dne 7. marca 2014, FESI/Svet (T-134/10, neobjavljen, EU:T:2014:143, točke od 41 do 76); sodba z dne 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata in drugi/Svet (od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, točke od 48 do 56), in sklep z dne 25. januarja 2017, Internacional de Productos Metálicos/Komisija (T-217/16, neobjavljen, EU:T:2017:37, točke od 26 do 33), ki je bil potrjen v pritožbenem postopku (sodba z dne 18. oktobra 2018, Internacional de Productos Metálicos/Komisija, C-145/17 P, EU:C:2018:839).

56 Sodbe z dne 21. februarja 1984, Allied Corporation in drugi/Komisija (239/82 in 275/82, EU:C:1984:68, točke od 12 do 14); z dne 20. marca 1985, Timex/Svet in Komisija (264/82, EU:C:1985:119, točke od 12 do 17); z dne 7. maja 1987, NTN Toyo Bearing in drugi/Svet (240/84, EU:C:1987:202, točke od 5 do 7); z dne 14. marca 1990, Nashua Corporation in drugi/Komisija in Svet (C-133/87 in C-150/87, EU:C:1990:115, točke od 14 do 20); z dne 14. marca 1990, Gestetner Holdings/Svet in Komisija (C-156/87, EU:C:1990:116, točke od 17 do 23); z dne 11. julija 1990, Neotype Techmashexport/Komisija in Svet (C-305/86 in C-160/87, EU:C:1990:295, točke od 19 do 22); z dne 16. maja 1991, Extramet Industrie/Svet (C-358/89, EU:C:1991:214, točke od 13 do 18); z dne 13. septembra 2013, Huvis/Svet (T-536/08, neobjavljena, EU:T:2013:432, točke od 25 do 29), in z dne 13. septembra 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber in drugi/Svet (T-537/08, neobjavljena, EU:T:2013:428, točke od 22 do 27).

57 Sodbe z dne 18. septembra 1996, Climax Paper/Svet (T-155/94, EU:T:1996:118, točka 53); z dne 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Svet (T-170/94, EU:T:1997:134, točka 41); z dne 16. januarja 2014, BP Products North America/Svet (T-385/11, EU:T:2014:7, točka 72); z dne 15. septembra 2016, Unitec Bio/Svet (T-111/14, EU:T:2016:505, točka 28); z dne 15. septembra 2016, Molinos Río de la Plata in drugi/Svet (od T-112/14 do T-116/14 in T-119/14, neobjavljena, EU:T:2016:509, točka 62); z dne 18. oktobra 2016, Crown Equipment (Suzhou) in Crown Gabelstapler/Svet (T-351/13, neobjavljena, EU:T:2016:616, točka 24), in z dne 10. oktobra 2017, Kolachi Raj Industrial/Komisija (T-435/15, EU:T:2017:712, točka 54).

112. Kolikor vem, obstajata le dve izjemi. V sodbi z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet (T-80/97, EU:T:2000:216), je bilo ugotovljeno, da je uredba o razširitvi protidampinških ukrepov neposredno vplivala na pravni položaj uvoznika. To pa zato, ker je bila možnost, predvidena v tej uredbi, da bi Komisija tožeči stranki lahko odobrila izvzetje od razširjene dajatve (če uvoz ni pomenil izogibanja plačilu začetne dajatve), v okoliščinah, kakršne so bile v tej zadevi, povsem teoretična.[58] Podobno je bilo v sodbi z dne 18. oktobra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696), ugotovljeno, da je odločba o nepobiranju protidampinških dajatev imela neposredne učinke na položaj proizvajalcev Unije „v okviru postopka, ki je privedel do sprejetja protidampinških ukrepov za zadevni proizvod“. Splošno sodišče se je med drugim sklicevalo na to, da je tako pritožbo, ki je privedla do sprejetja prvotne uredbe, kot tudi zahtevek za pregled zaradi izteka ukrepa, vložilo poklicno združenje v imenu proizvajalcev Unije, med katerimi so bile tudi tožeče stranke.[59] V zvezi s tem opozarjam na svoj predlog v točki 85 teh sklepnih predlogov, da se pri ugotavljanju, ali je prvo merilo glede neposrednega nanašanja izpolnjeno, ne bi smeli osredotočati na procesne pravice tožeče stranke, ampak na pravico tožeče stranke, da ni izpostavljena izkrivljeni konkurenci. Procesne pravice, ki so podeljene na podlagi osnovne uredbe, se med osebami močno razlikujejo,[60] zato se je mogoče vprašati, ali ima lahko uredba o uvedbi protidampinških ukrepov neposredne učinke na *vsako* osebo, ki so ji s tako uredbo podeljene procesne pravice.

113. Zato po mojem mnenju v sodni praksi na protidampinškem področju ni mogoče najti podpore za trditev Komisije, da je treba proizvajalcem Unije odreči procesno upravičenje zato, ker nimajo pravice do zaščite pred dampingom, in da uredba o uvedbi protidampinških dajatev posledično nima neposrednih učinkov na njihov pravni položaj. Nasprotno se mi zdi, da je izpodbijana sodba skladna s sodno prakso sodišč Evropske unije, v skladu s katero je bilo, koliko vem in kot sem navedel v točki 110 zgoraj, procesno upravičenje tožeči stranki zato, ker se izpodbijani akt nanjo ni neposredno nanašal, odrečeno le v eni zadevi, pa še to v okoliščinah, ki so se razlikovale od teh v obravnavani zadevi.

114. Petič, trditev Komisije in Sveta, da se je Splošno sodišče v točkah 92 in 93 izpodbijane sodbe napačno sklicevalo na pravico do učinkovitega sodnega varstva, kot je določena v členu 47 Listine, da bi tako „razširilo“ pogoj v zvezi z neposrednim nanašanjem, se mi ne zdi prepričljiva.

115. Splošno sodišče je v navedenih točkah ugotovilo, da glede na to, da sporna uredba ne more vključevati izvedbenih ukrepov, ki bi veljali za družbo Distillerie Bonollo in druge, ti na nacionalni ravni načeloma nimajo na voljo alternativnih pravnih sredstev. Čeprav taka okoliščina po mnenju Splošnega sodišča ne more odpraviti pogoja o posamičnem nanašanju, je treba pogoj, da se mora sporni akt na osebo neposredno in posamično nanašati, kljub temu razlagati z vidika pravice do učinkovitega sodnega varstva.

116. Čeprav namen člena 47 Listine res ni spremeniti sistema sodnega nadzora, določen s Pogodbama, zlasti pa pravil v zvezi z dopustnostjo tožb, vloženih neposredno pri sodišču Unije,[61] menim, da Splošno sodišče tega v točkah 92 in 93 izpodbijane sodbe sploh ni nameravalo storiti.

58 Sodba z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet (T-80/97, EU:T:2000:216, točke od 61 do 69).

59 Sodba z dne 18. oktobra 2018, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava in drugi/Komisija (T-364/16, EU:T:2018:696, točki 41 in 42).

60 Na primer, procesne pravice, ki se podelijo proizvajalcem Unije, se močno razlikujejo od pravic, podeljenih skupinam potrošnikov.

61 Sodbi z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet (C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 97), in z dne 27. marca 2019, Canadian Solar Emea in drugi/Svet (C-236/17 P, EU:C:2019:258, točka 99).

117. Splošno sodišče do ugotovitve, da se je sporna uredba neposredno nanašala na družbo Distillerie Bonollo in druge, ni prišlo s sklicevanjem na člen 47 Listine. Ta ugotovitev namreč temelji na drugih razlogih, in sicer na okoliščini, navedeni v točki 59 izpodbijane sodbe, da so družba Distillerie Bonollo in drugi sprožili postopek delnega vmesnega pregleda in da so bile protidampinške dajatve, uvedene na podlagi te uredbe, namenjene nadomestitvi škode, ki so jo utrpeli kot konkurenti, ki delujejo na istem trgu kot kitajska proizvajalca izvoznika. Besedilo v točkah 92 in 93 te sodbe je namenjeno zgolj podkrepitvi ugotovitve, do katere je Splošno sodišče že prišlo.

118. Prav tako poudarjam, da Splošno sodišče s tem, ko je ugotovilo, da ima sporna uredba zaradi razlogov, navedenih v prejšnji točki, neposredne učinke na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih, ni spregledalo pogoja v zvezi z neposrednim nanašanjem. Čeprav je sprejelo širšo razlago tega pogoja, kot jo zagovarjata Komisija in Svet, to ne pomeni, da ga je zanemarilo.

119. Ugotavljam, da sporna uredba glede na to, da družbo Distillerie Bonollo in druge postavlja v slabši konkurenčni položaj na trgu, na katerem konkurirajo kitajskima proizvajalcema izvoznikoma, neposredno vpliva na pravico družbe Distillerie Bonollo in drugih, da niso izpostavljeni konkurenci, ki je izkrivljena zaradi dampinga na tem trgu. Iz tega izhaja, da Splošno sodišče v točki 59 izpodbijane sodbe ni napačno ugotovilo, da ima sporna uredba neposredne učinke na pravni položaj družbe Distillerie Bonollo in drugih, in da je treba edini pritožbeni razlog zavrniti.

120. Nasprotno pritožbo je tako treba v delu, v katerem se nanaša na razveljavitev izpodbijane sodbe, zavrniti.

b) Podredni predlog Komisije, s katerim Sodišču predlaga, naj razveljavi točko 2 izreka izpodbijane sodbe

121. Komisija podredno Sodišču predlaga, naj razveljavi točko 2 izreka izpodbijane sodbe v delu, v katerem se s to točko protidampinška dajatev, ki je bila uvedena s sporno uredbo, za proizvode družbe Ninghai Organic Chemical Factory ohrani, dokler ne le Komisija, ampak tudi Svet ne sprejmeta ukrepov za izvršitev izpodbijane sodbe. Komisija trdi, da lahko protidampinške ukrepe od začetka veljavnosti Uredbe št. 37/2014 sprejema le Komisija.

122. Svet in družba Changmao Biochemical Engineering se strinjata s Komisijo, medtem ko se družba Distillerie Bonollo in drugi ne strinjajo.

123. Menim, da je treba podrednemu predlogu Komisije ugoditi.

124. Splošno sodišče je v točki 2 izreka izpodbijane sodbe ohranilo protidampinško dajatev, uvedeno s sporno uredbo, za proizvode družbe Ninghai Organic Chemical Factory, „dokler [Komisija] in [Svet] ne sprejmeta ukrepov za izvršitev [izpodbijane] sodbe“.

125. Naj spomnim, da mora v skladu s členom 266, prvi odstavek, PDEU institucija, katere akt je bil razglašen za ničen, sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe Sodišča. V obravnavani zadevi je sporno uredbo sprejel Svet. Vendar to ne pomeni, da mora Svet sprejeti ali da sploh lahko sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev izpodbijane sodbe.

126. V skladu s sodno prakso namreč obveznost ukrepanja, ki izhaja iz člena 266, prvi odstavek, PDEU, ni vir pristojnosti za zadevno institucijo in je ne odvezuje obveznosti, da akt, ki vsebuje ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe, s katero je bila razglašena ničnost ukrepa, opre na pravno podlago, ki jo, prvič, pooblašča za sprejetje zadevnega akta in ki, drugič, velja na datum sprejetja tega akta. [62]

62 Sodbi z dne 14. junija 2016, Komisija/McBride in drugi (C-361/14 P, EU:C:2016:434, točke 38, 40 in 45), in z dne 19. junija 2019, C & J Clark International (C-612/16, neobjavljena, EU:C:2019:508, točki 39 in 40).

127. V skladu s členom 1 Uredbe št. 37/2014 se člen 9(4) osnovne uredbe spremeni tako, da dokončne protidampinške dajatve, za uvedbo katerih je bil prej zadolžen Svet, zdaj uvaja Komisija.[63]

128. V obravnavani zadevi je bilo mogoče ukrepe za izvršitev izpodbijane sodbe sprejeti šele po datumu razglasitve te sodbe, to je po 3. maju 2018. Tako jih je bilo mogoče sprejeti šele po začetku veljavnosti Uredbe št. 37/2014, to je 20. februarja 2014.[64] Iz tega izhaja, da morajo ukrepi za izvršitev izpodbijane sodbe temeljiti na členu 9(4) osnovne uredbe, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 37/2014, in na členu 14(1) osnovne uredbe.[65]

129. Zato lahko te ukrepe sprejme le Komisija.

130. Ugotavljam, da je treba točko 2 izreka izpodbijane sodbe razveljaviti v delu, v katerem se s to točko protidampinška dajatev, ki je bila uvedena s sporno uredbo, za proizvode družbe Ninghai Organic Chemical Factory ohrani, dokler *Svet* ne sprejme ukrepov za izvršitev izpodbijane sodbe. Vendar točka 2 izreka izpodbijane sodbe ostaja veljavna v delu, v katerem se protidampinška dajatev s to točko ohrani, dokler Komisija ne sprejme ukrepov za izvršitev izpodbijane sodbe.

131. V preostalem je treba nasprotno pritožbo zavrniti.

VI. Glavna pritožba

132. Družba Changmao Biochemical Engineering predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe, ker naj bi Splošno sodišče napačno ugodilo tožbenemu razlogu v zvezi s kršitvijo člena 11(9) osnovne uredbe.

A. Trditve strank

133. Družba Changmao Biochemical Engineering z edinim pritožbenim razlogom izpodbija točke od 132 do 137 in od 139 do 141 izpodbijane sodbe.

134. Ta pritožbeni razlog je sestavljen iz treh delov.

135. Družba Changmao Biochemical Engineering s prvim delom edinega pritožbenega razloga zatrjuje, da to, da se normalna vrednost v skladu s sporno uredbo računsko določi na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini, ne pa na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, ne pomeni spremembe metodologije v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, in da je v vsakem primeru prišlo do spremembe okoliščin. Družba Changmao Biochemical Engineering poleg tega meni, da je Splošno sodišče storilo napako s tem, ko je ugotovilo, da je uporaba metodologije, ki je bila uporabljena v prvotni preiskavi, v skladu s členom 2 osnovne uredbe, in ker zato ni upoštevalo razlike v postopkih za proizvodnjo vinske kisline v Argentini in na Kitajskem.

136. Družba Changmao Biochemical Engineering z drugim in tretjim delom edinega pritožbenega razloga v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je zaradi dejstva, da se ista normalna vrednost uporablja za vse proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, odpravljeno vsakršno razlikovanje med proizvajalci izvozniki, ki sodelujejo, in tistimi, ki ne sodelujejo.

63 Glej točko 22, odstavek 5, Priloge k Uredbi št. 37/2014.

64 Člen 4 Uredbe št. 37/2014 določa, da začne ta uredba „veljati trideseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*“, to je trideseti dan, šteto od 21. januarja 2014.

65 Člen 14(1) osnovne uredbe (ki ni bil spremenjen z Uredbo št. 37/2014) določa, da se protidampinške dajatve uvedejo z uredbo. V skladu s sodno prakso je člen 9(4) osnovne uredbe, kakor je bil spremenjen z Uredbo št. 37/2014, v povezavi s členom 14(1) osnovne uredbe pravna podlaga, s katero je Komisija pooblaščena za ponovno uvedbo protidampinških dajatev po razglasitvi sodbe, s katero je bila uredba o uvedbi protidampinških dajatev razglašena za nično (sodba z dne 19. junija 2019, C & J Clark International, C-612/16, neobjavljena, EU:C:2019:508, točke od 42 do 44). Glej tudi sodbo z dne 15. marca 2018, Deichmann (C-256/16, EU:C:2018:187, točka 55).

137. Družba Distillerie Bonollo in drugi trdijo, prvič, da je pritožba nedopustna, drugič, da je edini pritožbeni razlog nedopusten in, tretjič, da ta pritožbeni razlog vsekakor ni utemeljen.

138. Prvič, družba Distillerie Bonollo in drugi podpirajo ugovor nedopustnosti pritožbe, ki sta ga navedla Svet in Komisija.

139. Drugič, družba Distillerie Bonollo in drugi zatrjujejo, da so prvi, drugi in tretji del edinega pritožbenega razloga nedopustni v delu, v katerem se z enim ali več deli tega pritožbenega razloga (i) zgolj ponavljajo trditve, navedene pred Splošnim sodiščem; (ii) postavlja vprašanje dejanskega stanja; (iii) Sodišču predlaga, naj odloči o tožbenem razlogu, o katerem Splošno sodišče sploh ni odločalo; ali (iv) izpodbija podredni razlog, obravnavan v izpodbijani sodbi.

140. Tretjič, družba Distillerie Bonollo in drugi trdijo, da edini pritožbeni razlog vsekakor ni utemeljen. Navajajo, da je v sporni uredbi prišlo do spremembe metodologije, saj ni bila uporabljena metodologija, s katero se normalna vrednost izračuna na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini. Trdijo, da ni nobenih dokazov o spremembi okoliščin. Poleg tega naj Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar trdi družba Changmao Biochemical Engineering, ne bi spregledalo razlik med stroški proizvodnje v Argentini in na Kitajskem. V zvezi s trditvijo družbe Changmao Biochemical Engineering glede tega, da se z uporabo iste normalne vrednosti odpravlja vsakršna razlika med proizvajalci izvozniki, ki sodelujejo, in tistimi, ki ne sodelujejo, pa družba Distillerie Bonollo in drugi navajajo, da osnovna uredba ne vsebuje nobene določbe, na podlagi katere bi bili proizvajalci izvozniki, ki sodelujejo, z vidika določitve normalne vrednosti obravnavani ugodneje.

141. Svet trdi, da je pritožba nedopustna. Izpodbijana sodba naj se namreč ne bi neposredno nanašala na družbo Changmao Biochemical Engineering, kot je zahtevano v členu 56, drugi odstavek, Statuta. Sporna uredba naj bi bila namreč s sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372) že razglašena za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo Changmao Biochemical Engineering. Zato naj bi kakršni koli ukrepi za izvršitev izpodbijane sodbe, kot je ponovni izračun normalne vrednosti na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, lahko veljali le za družbo Ninghai Organic Chemical Factory.

142. Komisija se v podporo svoji trditvi glede nedopustnosti tožbe sklicuje na isti razlog, kot ga je navedel že Svet. Komisija meni, da je pritožba v vsakem primeru neutemeljena. Besedilo člena 11(9) osnovne uredbe naj bi se namreč nanašalo na metodologijo, uporabljeno „v [prvotni] preiskavi“, ne pa na metodologijo, ki je bila uporabljena v zvezi s konkretno družbo. Te določbe naj ne bi bilo mogoče uporabljati za vsako posamezno družbo posebej. Poleg tega naj bi zgodovina nastanka te določbe govorila v prid široki razlagi obveznosti, da se v preiskavi v zvezi s pregledom uporabi ista metodologija. Nazadnje, člen 11(9) osnovne uredbe naj bi bilo treba razumeti kot izraz načela enakega obravnavanja, ki je zdaj določeno v členu 47 Listine. Iz tega naj bi izhajalo, da bi bilo treba normalno vrednost v sporni uredbi določiti na podlagi domačih prodajnih cen za vse proizvajalce, ki jim ni bila odobrena TGO, vključno z obema kitajskima proizvajalcem izvoznikoma.

B. Presoja

143. Družba Changmao Biochemical Engineering navaja en sam pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da Svet v skladu s členom 11(9) osnovne uredbe v okviru vmesnega pregleda normalne vrednosti ne sme izračunati na podlagi stroškov proizvodnje v primerljivi državi, to je v Argentini, če je bila normalna vrednost v prvotni preiskavi določena na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini.

144. Družba Distillerie Bonollo in drugi, Svet ter Komisija predlagajo, naj se pritožba zavrne.

1. Dopustnost pritožbe

145. Svet in Komisija trdita, da je pritožba nedopustna, ker se izpodbijana sodba ne nanaša neposredno na družbo Changmao Biochemical Engineering, kot je zahtevano v členu 56, drugi odstavek, Statuta, saj je bila sporna uredba s sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), že razglašena za nično v delu, v katerem se nanaša na družbo Changmao Biochemical Engineering. Družba Distillerie Bonollo in drugi podpirajo ugovor nedopustnosti, ki sta ga vložila Svet in Komisija, medtem ko družba Changmao Biochemical Engineering trdi, da je pritožba dopustna.

146. Iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, menim, da je pritožba dopustna.

147. Pritožbo je vložila družba Changmao Biochemical Engineering, ki ni bila stranka, ampak intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem. [66]

148. V skladu s členom 56, drugi odstavek, Statuta lahko intervenient na prvi stopnji (razen držav članic in institucij Unije) pritožbo zoper sodbo Splošnega sodišča vloži le, če ga ta sodba „neposredno prizadeva“.

149. Kot navajata Svet in Komisija, je bila sporna uredba v času razglasitve izpodbijane sodbe že razglašena za nično v delu, v katerem se je nanašala na družbo Changmao Biochemical Engineering, in sicer s sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), ki je zdaj pravnomočna.

150. Vendar opozarjam, da obseg razglasitve ničnosti sporne uredbe v izpodbijani sodbi ni omejen. [67]

151. Opozarjam tudi, da mora v skladu s sodno prakso institucija, katere akt je bil s sodbo razglašen za ničen, da bi izpolnila obveznost, ki jo ima na podlagi člena 266, prvi odstavek, PDEU, da sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev te sodbe, upoštevati ne le izrek te sodbe, temveč tudi njeno obrazložitev, ki je privedla do izreka in ki pomeni zanj potrebno podlago v tem smislu, da je nujna za ugotovitev natančnega pomena tega, kar je bilo razsojeno v izreku. [68]

152. Sporna uredba je bila z izpodbijano sodbo razglašena za nično zato, ker je Svet s tem, da je normalno vrednost za proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, najprej določil na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, nato pa v okviru preiskave v zvezi s pregledom, ki je privedla do sprejetja sporne uredbe, uporabil normalno vrednost, ki je bila v bistvu računsko določena na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini, spremenil metodologijo in tako kršil člen 11(9) osnovne uredbe. Komisija bi morala zato, da bi torej izpolnila obveznost, ki jo ima na podlagi člena 266, prvi odstavek, PDEU, da sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev te sodbe, ponovno začeti postopek in normalno vrednost ponovno izračunati na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini. [69]

66 Glej točko 20 zgoraj.

67 S točko 1 izreka izpodbijane sodbe namreč ni razglašena ničnost sporne uredbe zgolj v delu, v katerem se ta nanaša na družbo Ninghai Organic Chemical Factory. Za nično je razglašena brez vsakršnih omejitev glede učinkov razglasitve ničnosti. To izhaja iz dejstva, da so tožbo na prvi stopnji vložili proizvajalci Unije, ne pa proizvajalec izvoznik, ki bi lahko predlagal razglasitev ničnosti sporne uredbe le v delu, v katerem se ta nanaša nanj.

68 Sodbe z dne 3. oktobra 2000, Industrie des poudres sphériques/Svet (C-458/98 P, EU:C:2000:531, točka 81); z dne 28. januarja 2016, CM Eurologistik in GLS (C-283/14 in C-284/14, EU:C:2016:57, točka 49), in z dne 14. junija 2016, Komisija/McBride in drugi (C-361/14 P, EU:C:2016:434, točka 35).

69 Čeprav sodišči Unije ne moreta namesto zadevne institucije določiti ukrepov, ki jih je treba sprejeti za izvršitev njunih sodb (sklepni predlogi generalnega pravobranilca E. Tancheva v zadevi National Iranian Tanker Company/Svet, C-600/16 P, EU:C:2018:227, točka 109), kljub temu velja, da morajo biti ti ukrepi skladni z izrekom in z obrazložitvijo zadevne sodbe (sodba z dne 28. januarja 2016, CM Eurologistik in GLS, C-283/14 in C-284/14, EU:C:2016:57, točki 76 in 77).

153. Ker obseg razglasitve ničnosti sporne uredbe, kot je bilo navedeno v točki 150 zgoraj, ni omejen, bi morala Komisija zaradi izvršitve izpodbijane sodbe ponovno izračunati normalno vrednost na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini ne le za družbo Ninghai Organic Chemical Factory, *ampak tudi za družbo Changmao Biochemical Engineering*.

154. V sodbi z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), pa je bila sporna uredba razglašena za ničnо, ker sta Svet in Komisija s tem, da družbi Changmao Biochemical Engineering nista posredovala informacij v zvezi z izračunom normalne vrednosti, kršila člen 20(2) osnovne uredbe in pravico do obrambe. Da bi torej izpolnila svojo obveznost glede sprejetja ukrepov, potrebnih za izvršitev te sodbe, bi morala Komisija družbi Changmao Biochemical Engineering zagotoviti dostop do teh informacij in ji omogočiti, da v zvezi s tem vidikom predloži svoja stališča.

155. Zato se ukrepi, ki jih je treba sprejeti za izvršitev izpodbijane sodbe, razlikujejo od ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372).

156. Iz tega izhaja, da se izpodbijana sodba na družbo Changmao Biochemical Engineering neposredno nanaša zaradi obveznosti Komisije, da zaradi izvršitve te sodbe ponovno začne postopek in normalno vrednost ponovno izračuna na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini.

157. To je skladno s sodbo z dne 2. oktobra 2003, International Power in drugi/NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P in C-180/01 P, EU:C:2003:534). Sodišče je v tej sodbi razsodilo, da se sodba Splošnega sodišča o razglasitvi ničnosti odločbe, s katero je Komisija zavrnila pritožbo, vloženo zoper zadevna tri podjetja, na ta podjetja neposredno nanaša. To pa zato, ker „[je bila] Komisija zato, da bi izvršila izpodbijano sodbo, dolžna ponovno preučiti [pritožbo]“, in ker „je [bilo] mogoče, da bi Komisija po koncu te preučitve sprejela ukrep, ki za [zadevna tri podjetja] ne bi bil ugoden, zaradi česar bi lahko nastala nevarnost, da bo pri nacionalnih sodiščih zoper njih vložena odškodninska tožba“.[70]

158. Družba Changmao Biochemical Engineering v obravnavani zadevi trdi, da bi izračun normalne vrednosti na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini privedel do uvedbe stopnje dajatve, ki bi bila znatno višja od dajatve v višini 13,1 %, ki je bila uvedena na podlagi sporne uredbe. Te trditve ne izpodbija nobena od drugih strank. Tako kot v sodbi, navedeni v prejšnji točki, torej tudi v tej zadevi obstaja nevarnost, da bodo ukrepi, ki jih bo Komisija sprejela zaradi izvršitve izpodbijane sodbe, za družbo Changmao Biochemical Engineering neugodni in da bodo zoper to družbo zato vložene tožbe za plačilo takšne dajatve.

159. Ugotovitve, ki sem jo predstavil v točki 156 teh sklepnih predlogov, ni mogoče omajati s trditvijo družbe Distillerie Bonollo in drugih v zvezi s tem, da na družbo Changmao Biochemical Engineering ne vpliva izpodbijana sodba, ampak da nanjo vplivajo ukrepi, sprejeti zaradi izvršitve te sodbe, kar pomeni, da se bo izpodbijana sodba na družbo Changmao Biochemical Engineering v smislu člena 56, drugi odstavek, Statuta neposredno nanašala šele po sprejetju teh ukrepov.

160. Dopustnost pritožbe, ki jo intervenient na prvi stopnji vloži zoper sodbo o razglasitvi ničnosti akta Unije, namreč ni pogojena s tem, ali je pristojna institucija izpolnila svojo obveznost, ki jo ima na podlagi člena 266, prvi odstavek, PDEU, da sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev te sodbe. V besedilu člena 56, drugi odstavek, Statuta namreč takšen pogoj ni določen. V navedeni določbi je zahtevano zgolj to, da „odločitev Splošnega sodišča“ intervenienta na prvi stopnji neposredno prizadeva. Iz tega

70 Sodba z dne 2. oktobra 2003, International Power in drugi/NALOO (C-172/01 P, C-175/01 P, C-176/01 P in C-180/01 P, EU:C:2003:534, točka 52).

izhaja, da se za ugotovitev, ali je res tako, lahko upošteva le sodba Splošnega sodišča in obveznost pristojne institucije, ki izhaja iz sodbe o razglasitvi ničnosti akta Unije, da sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev te sodbe. Ni pa mogoče upoštevati niti ukrepov kot takih niti tega, ali so bili pravočasno sprejeti in ali zagotavljajo pravilno izvrševanje te sodbe.

161. Res je sicer, da bo družba Changmao Biochemical Engineering lahko predlagala razglasitev ničnosti ukrepov, sprejetih za izvršitev izpodbijane sodbe. Vendar to v nasprotju s trditvami družbe Distillerie Bonollo in drugih ne pomeni, da bo družba Changmao Biochemical Engineering „dvakrat izkoristila isto priložnost“. Če bi namreč družba Changmao Biochemical Engineering v podporo tožbi za razglasitev ničnosti ukrepov, sprejetih zaradi izvršitve izpodbijane sodbe, navedla tožbeni razlog, o katerem je Splošno sodišče že odločilo, bi bil tak tožbeni razlog nedopusten, ker bi bil v nasprotju z načelom *res judicata*.[71]

162. Prav tako poudarjam, da če je akt Unije, kot v obravnavani zadevi, ki je s sodbo Splošnega sodišča razglašen za ničen, uredba, začne obveznost pristojne institucije, da sprejme ukrepe, potrebne za izvršitev te sodbe, veljati šele od dneva zavrnitve pritožbe.[72] Če bi torej sledili pristopu družbe Distillerie Bonollo in drugih, bi bila dopustnost pritožbe, ki jo vloži intervenient na prvi stopnji, v tem primeru odvisna od volje pristojne institucije, da izpodbijano sodbo dejansko izvrši.

163. Zato ni pomembno, da Komisija še ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev izpodbijane sodbe ali sodbe z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372).[73]

164. Prav tako ni pomembno, da je Komisija po opravljenem pregledu zaradi izteka protidampinških ukrepov, uvedenih na podlagi Uredbe št. 349/2012, 28. junija 2018 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2018/921,[74] v skladu s katero je bila ohranjena dajatev v višini 10,1 %, ki je bila za družbo Changmao Biochemical Engineering uvedena na podlagi Uredbe št. 349/2012.[75]

165. Ugotavljam, da je pritožba dopustna.

2. Dopustnost edinega pritožbenega razloga

166. Prvič, zavrniti je treba razlog, ki ga družba Distillerie Bonollo in drugi navajajo v podporo nedopustnosti prvega, drugega in tretjega dela edinega pritožbenega razloga v delu, v katerem naj bi šlo zgolj za ponavljanje trditev, ki jih je Svet podal na prvi stopnji. Kot je bilo navedeno v točki 63 teh sklepnih predlogov, se pravna vprašanja, obravnavana na prvi stopnji, lahko ponovno obravnavajo v pritožbenem postopku. Opozarjam, da se s pritožbo izpodbijajo določene točke izpodbijane sodbe, in sicer točka 132 glede trditve, da ni prišlo do nobene spremembe metodologije; točka 132 ter točke od 135 do 137 v zvezi s trditvijo, da bi bilo treba pri določitvi poštene normalne vrednosti upoštevati

71 Glej sodbo z dne 25. junija 2010, Imperial Chemical Industries/Komisija (T-66/01, EU:T:2010:255, točke od 196 do 211).

72 To izhaja iz člena 60, drugi odstavek, Statuta, ki določa, da začne odločitev Splošnega sodišča, s katero se neka uredba razglasi za nično, z odstopanjem od člena 280 PDEU veljati šele z datumom zavrnitve pritožbe.

73 Komisija je z obvestilom, objavljenim 7. septembra 2017, ponovno začela postopek, v katerem je bila sprejeta sporna uredba, da bi izvršila sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372) (Obvestilo o sodbi z dne 1. junija 2017 v zadevi T-442/12 v zvezi [s sporno uredbo], UL 2017, C 296, str. 16). V skladu s tem obvestilom je ponovni začetek tega postopka namenjen zgolj izvršitvi navedene sodbe.

74 Uredba o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2018, L 164, str. 14).

75 V skladu s členom 11(6) osnovne uredbe lahko Komisija predhodno uvedene protidampinške dajatve v okviru pregleda zaradi izteka ukrepov zgolj obdrži ali prekliče, ne more pa jih spremeniti. Ker je bila sporna uredba, s katero je bila spremenjena Uredba št. 349/2012, razglašena za nično s sodbo z dne 1. junija 2017, Changmao Biochemical Engineering/Svet (T-442/12, EU:T:2017:372), in ker učinki te uredbe s to sodbo niso bili ohranjeni do izvršitve sodbe s strani Komisije, je morala Komisija ohraniti dajatev v višini 10,1 %, ki je bila z Uredbo št. 349/2012 uvedena za družbo Changmao Biochemical Engineering. Z Uredbo št. 2018/921 pa je ohranjena stopnja 8,3 %, ki je bila s sporno uredbo uvedena za družbo Ninghai Organic Chemical Factory. Čeprav je bila ta uredba z izpodbijano sodbo razglašena za nično, so bili učinki te uredbe na družbo Ninghai Organic Chemical Factory s to sodbo ohranjeni, dokler pristojna institucija ne izpolni svoje obveznosti, ki jo ima na podlagi člena 266 PDEU (kar mora, kot je bilo pojasnjeno v točki 162 teh sklepnih predlogov, storiti le, ko in če bo obravnavana pritožba zavrnjena.)

razlike med postopki proizvodnje vinske kisline v Argentini in na Kitajskem; točka 134 gledetrditve, da je prišlo do spremembe okoliščin, in točke od 139 to 141 v zvezi s trditvijo, da bi, če bi se metodologija, uporabljena v prvotni preiskavi, tudi v okviru preiskave v zvezi s pregledom uporabila za vse proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, to odpravilo vsakršno razliko med proizvajalci izvozniki, ki sodelujejo, in tistimi, ki ne sodelujejo.

167. Drugič, če je treba pisanja družbe Distillerie Bonollo in drugih razumeti tako, da je trditev, da je prišlo do spremembe okoliščin, nedopustna, ker naj bi šlo za vprašanje dejanskega stanja, je treba ta razlog zavrniti. To, ali okoliščina, da je bila TGO kitajskima proizvajalcema izvoznikoma najprej odobrena, nato pa zavrnjena, dokazuje spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe, je po mojem mnenju pravno vprašanje.

168. Tretjič, čeprav se z družbo Distillerie Bonollo in drugimi strinjam, da bi bil razlog, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe, nedopusten, ker Splošno sodišče v izpodbijani sodbi o tem razlogu ni odločalo, pa se mi zdi, da v pritožbi ni bil naveden noben tak razlog. V pritožbi je v uvodu k tretjemu delu edinega pritožbenega razloga zgolj na kratko navedeno, da so ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi s normalno vrednostjo „v nasprotju s sodno prakso […] glede […] zagotavljanja poštene cenovne primerjave *ter spoštovanja pravice izvoznikov do obrambe*“.[76] Družba Changmao Biochemical Engineering s temi skopimi besedami in glede na neobstoj drugih elementov ni navedla nobenega tožbenega razloga, ki bi se nanašal na kršitev pravice do obrambe.

169. Četrtič, trditev, da je Splošno sodišče v točki 141 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da se ista normalna vrednost uporablja za vse proizvajalce izvoznike, če je ta določena na podlagi podatkov, povezanih s primerljivo državo, v nasprotju s tem, kar trdijo družba Distillerie Bonollo in drugi, ni nedopustna zato, ker se nanaša na podredni element obrazložitve izpodbijane sodbe. Ta trditev pa je, kot navajajo tudi družba Distillerie Bonollo in drugi, brezpredmetna.[77]

170. Ugotavljam, da je edini pritožbeni razlog tako v celoti dopusten.

3. Vsebinska presoja

171. V skladu s členom 11(9) osnovne uredbe Komisija pri vseh preiskavah v zvezi s pregledi v smislu navedenega člena, če se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kot pri preiskavi, na podlagi katere je bila dajatev določena, med drugim ob ustreznem upoštevanju člena 2 navedene uredbe.

172. V skladu s sodno prakso je treba izjemo, ki institucijam omogoča, da v postopku pregleda uporabijo drugačno metodologijo od tiste, ki je bila uporabljena pri prvotni preiskavi, če so se okoliščine spremenile, razlagati ozko.[78]

173. V obravnavani zadevi je bila normalna vrednost v okviru preiskave, ki je privedla do sprejetja Uredbe št. 130/2006, v zvezi s kitajskima proizvajalcema izvoznikoma, ki jima je bila odobrena TGO, določena na podlagi njunih dejanskih domačih prodajnih cen, kot je določeno v členu 2, odstavki od (1) do (6), osnovne uredbe,[79] medtem ko je bila normalna vrednost v zvezi s proizvajalci izvozniki, ki jim ni bila odobrena TGO, izračunana na podlagi domačih prodajnih cen v primerljivi državi, in sicer v Argentini, kot to določa člen 2(7)(a) te uredbe.[80]

76 Moj poudarek.

77 Glej točko 208 spodaj.

78 Sodbi z dne 19. septembra 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet (C-15/12 P, EU:C:2013:572, točka 17), in z dne 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, točka 43).

79 Uvodne izjave od 18 do 28 Uredbe št. 1259/2005 in uvodna izjava 13 Uredbe št. 130/2006.

80 Uvodne izjave od 29 do 34 Uredbe št. 1259/2005 in uvodna izjava 13 Uredbe št. 130/2006.

174. V preiskavi, ki je privedla do sprejetja sporne uredbe, pa kitajskima proizvajalcema izvoznikoma ni bila odobrena TGO. Zato normalne vrednosti ni bilo več mogoče določiti v skladu s členom 2, odstavki od (1) do (6), osnovne uredbe. V bistvu je bila izračunana na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini, kot to določa člen 2(7)(a) te uredbe.[81]

175. Družba Changmao Biochemical Engineering z edinim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da je Svet kršil člen 11(9) osnovne uredbe s tem, da je v okviru preiskave v zvezi s pregledom za kitajska proizvajalca izvoznika uporabil računsko določeno normalno vrednost, ki je temeljila na stroških proizvodnje v Argentini, medtem ko je v okviru prvotne preiskave normalno vrednost za proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, določil na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini.

176. Edini pritožbeni razlog je razdeljen na tri dele. Družba Changmao Biochemical Engineering s prvim delom tega pritožbenega razloga trdi, da spremembe metodologije ni bilo, da pa so se vsekakor spremenile okoliščine, zaradi česar je Splošno sodišče napačno ugotovilo kršitev člena 11(9) osnovne uredbe.

177. Menim, da je treba prvi del edinega pritožbenega razloga sprejeti.

178. V nasprotju s trditvami družbe Changmao Biochemical Engineering[82] je do spremembe metodologije v smislu člena 11(9) osnovne uredbe dejansko prišlo.

179. V skladu s sodno prakso do spremembe metodologije v smislu navedene določbe pride, če se v okviru prvotne preiskave izvozna cena določi v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe, medtem ko se v okviru preiskave v zvezi s pregledom računsko določena izvozna cena izračuna na podlagi dejanskih cen, ki veljajo za izvoz v tretje države, v skladu s členom 2(9) te uredbe.[83] Podobno je do spremembe metodologije prišlo tudi, ko je Svet v okviru prvotne preiskave normalno vrednost izračunal na podlagi dejanskih izvoznih cen proizvajalca, ki ima sedež v primerljivi tretji državi, in domačih prodajnih cen tega proizvajalca, medtem ko je v okviru preiskave v zvezi s pregledom normalno vrednost določil na podlagi proizvodnih stroškov istega proizvajalca.[84]

180. V obravnavani zadevi je bila v okviru prvotne preiskave normalna vrednost za proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, določena na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, medtem ko je bila pri preiskavi v zvezi s pregledom za kitajska proizvajalca izvoznika, ki jima ni bilo mogoče več odobriti TGO, v bistvu izračunana na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini. Ob upoštevanju sodne prakse, navedene v prejšnji točki, menim, da gre za spremembo metodologije v smislu člena 11(9) osnovne uredbe.

181. Poleg tega menim, da sprememba okoliščin ni bila dokazana.

81 Uvodne izjave od 27 do 29 sporne uredbe.

82 Zaradi jasnosti poudarjam, da družba Changmao Biochemical Engineering trdi, da to, da normalna vrednost za proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, ni bila izračunana na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, ampak na podlagi stroškov proizvodnje v Argentini, pomeni spremembo metodologije. Ne trdi pa, da dejstvo, da ji je bila v okviru prvotne preiskave TGO odobrena, nato pa ji je bila ta obravnava v okviru preiskave v zvezi s pregledom zavrnjena, samo po sebi pomeni spremembo metodologije, ki je v nasprotju s členom 11(9) osnovne uredbe.

83 Sodba z dne 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, točke 21, 44 in 59), in sklepni predlogi generalnega pravobranilca P. Cruza Villalóna v zadevi Valimar (C-374/12, EU:C:2014:118, točka 78).

84 Sodba z dne 18. marca 2009, Shanghai Excell M/E Enterprise in Shanghai Adeptech Precision/Svet (T-299/05, EU:T:2009:72, točke od 170 do 172). Glej tudi sodbi z dne 8. julija 2008, Huvis/Svet (T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, točke 27, 28 in 43), in z dne 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet (T-423/09, EU:T:2011:764, točka 57).

182. Zlasti je bilo ugotovljeno, da zaveza glede minimalnih cen (zaradi katere dejanske cene za izvoz v Unijo niso bile več zanesljive in zaradi katere je bilo treba računsko določeno izvozno ceno v okviru preiskave v zvezi s pregledom izračunati na podlagi cen za izvoz v tretje države)[85] ali bistvena sprememba stroškov proizvodnje zadevnih proizvodov[86] pomeni spremembo okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe.[87]

183. Vendar družba Changmao Biochemical Engineering zgolj navaja, da je prišlo do bistvene spremembe okoliščin in da to potrjuje dejstvo, da sta ji Svet in Komisija v okviru prvotne preiskave najprej odobrila TGO, nato pa ji v okviru preiskave v zvezi s pregledom takšno obravnavo odrekla. To po mojem mnenju ne zadostuje za ugotovitev spremembe okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe.

184. Zlasti opozarjam, da iz uvodne izjave 27 sporne uredbe izhaja, da je bil razlog, zaradi katerega je bila v okviru preiskave v zvezi s pregledom sprejeta odločitev, da se uporabi računsko določena normalna vrednost, ki je temeljila na stroških proizvodnje v Argentini, ne pa domače prodajne cene v Argentini, to, da so obstajale „razlike v načinu proizvodnje med Argentino in [Kitajsko], ki [so] znatno vpliva[le] na cene in stroške“. Kot pojasnjuje družba Changmao Biochemical Engineering, se vinska kislina v Argentini pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina, na Kitajskem pa s kemijsko sintezo. Iz Uredbe št. 349/2012 pa je razvidno, da so razlike v proizvodnem procesu in stroških proizvodnje vinske kisline obstajale že v času, ko je potekala prvotna preiskava.[88] Pred Sodiščem ni bilo navedeno, da je do spremembe v stroških proizvodnje vinske kisline v Argentini in/ali na Kitajskem prišlo v obdobju med opravljanjem prvotne preiskave in izvedbo vmesnega pregleda. Menim, da iz tega izhaja, da ni bilo dokazano, da je prišlo do spremembe okoliščin v smislu člena 11(9) osnovne uredbe.

185. Vendar Splošno sodišče po mojem mnenju ni ustrezno in zadostno obrazložilo ugotovitve, ki jo je predstavilo v točkah od 135 do 137 izpodbijane sodbe, da uporaba metodologije, ki je bila uporabljena v prvotni preiskavi, ne bi bila v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe.

186. Opozarjam, da člen 11(9) osnovne uredbe Komisiji nalaga, da pri vseh preiskavah v zvezi s pregledom uporabi isto metodologijo kot pri prvotni preiskavi „ob ustreznem upoštevanju člena 2, še posebej odstavk[ov] 11 in 12, ter člena 17“.

187. Poudarjam, da če do spremembe okoliščin ni prišlo, kot velja v obravnavani zadevi, za to, da bi upravičili spremembo metodologije, ne zadostuje, da je nova metodologija ustreznejša od prejšnje.[89] V primeru nespremenjenih okoliščin je sprememba metodologije upravičena le, če je prejšnja metodologija v nasprotju s členom 2 ali členom 17 osnovne uredbe.

188. Iz besedila člena 11(9) te uredbe in sodne prakse, navedene v točki 172 teh sklepnih predlogov, namreč izhaja, da velja splošno pravilo, da se metodologija, uporabljena v prvotni preiskavi, uporabi tudi v okviru preiskave v zvezi s pregledom in da uporaba drugačne metodologije v preiskavi v zvezi s pregledom pomeni izjemo. Če bi se štelo, da se lahko nova metodologija v primeru nespremenjenih okoliščin uporabi v postopku pregleda, *tudi če se izkaže, da prvotna metodologija ni bila v nasprotju z določbami člena 2 ali 17 osnovne uredbe*, bi ta izjema postala pravilo.

189. Zato je treba ugotoviti, ali bi bila uporaba metodologije, ki je bila uporabljena v prvotni preiskavi, v okviru preiskave v zvezi s pregledom v nasprotju z določbami člena 2 osnovne uredbe.

85 Sodba z dne 18. septembra 2014, Valimar (C-374/12, EU:C:2014:2231, točke od 45 do 49).

86 Sodba z dne 15. novembra 2018, CHEMK in KF/Komisija (T-487/14, EU:T:2018:792, točka 63).

87 Glej tudi sodbo z dne 16. decembra 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Svet (T-423/09, EU:T:2011:764, točka 63).

88 Napotujem na uvodno izjavo 26 Uredbe št. 349/2012, v kateri je navedeno, da „so bili različni proizvodni procesi v Argentini in Kitajski ter posledičen vpliv na obračun stroškov in vrednotenje zadevnega izdelka temeljito preučeni že v prvotni preiskavi“.

89 Sodba z dne 8. julija 2008, Huvis/Svet (T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, točka 50).

190. V skladu s sodno prakso mora Svet dokazati, da je bila metodologija, uporabljena v prvotni preiskavi, v nasprotju z določbami člena 2 osnovne uredbe.[90]

191. Svet je pred Splošnim sodiščem trdil, da glede na razlike v proizvodnem procesu vinske kisline v Argentini in na Kitajskem[91] v okviru preiskave v zvezi s pregledom ni mogel uporabiti metodologije, ki je bila uporabljena v prvotni preiskavi, ne da bi s tem kršil člen 2(10) osnovne uredbe, ki določa, da mora biti primerjava med normalno vrednostjo in izvozno ceno poštena. Svet je trdil, da bi bila primerjava med normalno vrednostjo, izračunano na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, ki torej temelji na podatkih, ki se nanašajo na naravni proizvodni postopek, na eni strani in *dejanskimi* izvoznimi cenami dveh kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki se nanašajo na postopek sintetične proizvodnje, na drugi, nepoštena.

192. Splošno sodišče je v točkah od 135 do 137 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev Sveta, da bi uporaba metodologije, ki je bila uporabljena v prvotni preiskavi, onemogočila pošteno primerjavo med normalno vrednostjo in izvoznimi cenami, in sicer zato, prvič, ker bi morala Svet in Komisija, če primerjava ne bi bila poštena, spremeniti protidampinško dajatev, ki se uporablja za druge proizvajalce izvoznike, česar pa nista storila, in, drugič, ker ima vinska kislina, ki se pridobiva s kemijsko sintezo, „enake lastnosti in je namenjena enaki osnovni uporabi“ kot vinska kislina, ki se pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina.

193. Zdi se mi, da Splošno sodišče ugotovitve, da uporaba metodologije, uporabljene v prvotni preiskavi, „očitno ni v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe“,[92] ni moglo utemeljiti zgolj s temi razlogi.

194. Prvič, dejstvo, da Svet ni spremenil dajatve, uvedene za druge proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, ni dokaz za to, da metodologija, uporabljena v prvotni preiskavi, ni v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe. Lahko namreč kaže tudi na to, da je Svet to določbo kršil, ker ni spremenil dajatve, ki je bila uvedena za druge proizvajalce izvoznike, ki jim TGO ni bila odobrena. Iz ravnanja Sveta tako ni mogoče izpeljati nobenega sklepa v zvezi z zakonitostjo bodisi prejšnje bodisi nove metodologije.

195. Drugič, zdi se mi, da Splošno sodišče za to, da bi lahko ugotovilo, da uporaba metodologije, uporabljene v prvotni preiskavi, ni bila v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe, ne bi moglo enostavno navesti, da ima vinska kislina, ki se pridobiva s kemijsko sintezo, „enake lastnosti in je namenjena enaki osnovni uporabi“ kot tista, ki se pridobiva iz stranskih produktov pri proizvodnji vina. To pa zato, ker razlike v procesu proizvodnje vinske kisline v Argentini in na Kitajskem, na katere se je Svet skliceval, ko je trdil, da uporaba prejšnje metodologije ne bi bila združljiva s členom 2(10) osnovne uredbe, v skladu z uvodno izjavo 27 sporne uredbe[93] „znatno vpliva[jo] na cene in stroške“.

196. Poleg tega opozarjam, da so prav razlike v proizvodnem procesu razlog, zaradi katerega je v okviru sporne uredbe prišlo do spremembe metodologije, normalna vrednost pa za proizvajalce izvoznike, ki jim TGO ni bila odobrena, ni bila izračunana na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, temveč z uporabo stroškov proizvodnje v Argentini.[94] Zato menim, da bi moralo Splošno sodišče glede na to, da se Svet sklicuje na razlike v proizvodnem procesu, da bi dokazal, da bi bila uporaba prejšnje metodologije v okviru preiskave v zvezi s pregledom nezakonita, preučiti ne le to, ali je bila primerjava med normalno vrednostjo in izvoznimi cenami zaradi teh razlik nepoštena, ampak tudi to, ali zaradi teh razlik pri izračunu normalne vrednosti ni bilo mogoče uporabiti domačih

90 Sodba z dne 8. julija 2008, Huvis/Svet (T-221/05, neobjavljena, EU:T:2008:258, točka 51).

91 Glej točko 184 zgoraj.

92 Glej točko 137 izpodbijane sodbe.

93 Glej točko 184 zgoraj.

94 V uvodni izjavi 27 sporne uredbe je navedeno, da „se je *zaradi razlike v načinu proizvodnje med Argentino in [Kitajsko], ki znatno vpliva na cene in stroške*, sklenilo, da se konstruira normalna vrednost in se domače prodajne cene [v Argentini] ne uporabijo“ (moj poudarek).

prodajnih cen v Argentini. Splošno sodišče bi namreč lahko le na podlagi zaključka, da bi bilo domače prodajne cene v Argentini kljub razlikam v proizvodnem procesu mogoče uporabiti za izračun normalne vrednosti, ugotovilo, da uporaba prejšnje metodologije ni bila v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe in da Svet posledično v sporni uredbi ne bi smel uporabiti nove metodologije.

197. Res je sicer, da je Svet, ki mora dokazati, da bi bila uporaba prejšnje metodologije nezakonita, v postopku pred Splošnim sodiščem zatrjeval le, da zaradi razlik v proizvodnem procesu ne bi bilo mogoče zagotoviti poštene primerjave, kot to določa člen 2(10) osnovne uredbe; ni pa trdil, da zaradi teh razlik pri izračunu normalne vrednosti ne bi bilo mogoče uporabiti domačih prodajnih cen v Argentini. Vendar se mi zdi, da sta ti vprašanji povezani, kot je razvidno iz uvodne izjave 42 sporne uredbe, v skladu s katero „[v]peljava enakega izračuna *z uporabo domačih prodajnih cen v Argentini* in prilagoditev normalni vrednosti in/ali izvozni ceni v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe tako ne bi predstavljali poštene primerjave“. [95]

198. Iz tega izhaja, da Splošno sodišče ni ustrezno in zadostno obrazložilo ugotovitve, ki jo je podalo v točki 137 izpodbijane sodbe, da uporaba metodologije, uporabljene v prvotni preiskavi, ni bila v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe.

199. Kot navaja Komisija, ni mogoče trditi, da je treba člen 11(9) osnovne uredbe razlagati tako, da se zahteva po obvezni uporabi iste metodologije tako v prvotni preiskavi kot tudi v preiskavi v zvezi s pregledom ne nanaša na metodologijo, uporabljeno v *celotnem* prvotnem postopku, ampak na metodologijo, ki se je v prvotnem postopku uporabila za *posameznega proizvajalca izvoznika*.

200. Če bi bilo tako, bi bilo treba normalno vrednost za zadevna kitajska proizvajalca izvoznika v okviru preiskave v zvezi s pregledom določiti na podlagi njunih dejanskih domačih prodajnih cen. [96] To pa bi bilo v nasprotju s členom 2(7)(a) osnovne uredbe, saj kitajska proizvajalca izvoznika glede na podatke preiskave v zvezi s pregledom ne izpolnjujeta več pogojev, da bi jim lahko bila odobrena TGO. Svet bi tako lahko uporabil novo metodologijo, ne da bi kršil člen 11(9) osnovne uredbe. [97]

201. Vendar člena 11(9) osnovne uredbe po mojem mnenju ni mogoče razlagati tako, da se zahteva po tem, da se v okviru preiskave v zvezi s pregledom uporabi metodologija iz prvotne preiskave, nanaša na metodologijo, ki se je v prvotnem postopku uporabila za *posameznega proizvajalca izvoznika*. Prvič, takšna razlaga je v nasprotju z besedilom te določbe, v skladu s katero se zahteva uporaba iste metodologije, kakor je bila uporabljena pri „preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena“. Preiskava pa se po definiciji nanaša na vse proizvajalce izvoznike zadevnega proizvoda. V besedilu člena 11(9) ni nobenega elementa, ki bi kazal na to, da je treba upoštevati položaj posameznih proizvajalcev izvoznikov. Drugič, čeprav je Komisija za to, „[d]a bi zagotovili splošno usklajenost“, predlagala razveljavitev določbe člena 11(9) osnovne uredbe med drugim zato, ker je „v nekaterih primerih povzročila uporabo očitno zastarelih metodologij“, [98] ta določba ni bila razveljavljena. To nakazuje, da je treba pravilo, določeno v členu 11(9) osnovne uredbe, razlagati široko. To pravilo bi tako veljalo za metodologijo, uporabljeno v celotni preiskavi, ne pa za metodologijo, uporabljeno za posameznega proizvajalca izvoznika.

95 Moj poudarek.

96 Glej točko 173 zgoraj.

97 Člen 2(7)(a) osnovne uredbe zahteva, da se v primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva normalna vrednost določi na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali, če to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi. To z drugimi besedami pomeni, da normalne vrednosti v tem primeru ni mogoče določiti na podlagi dejanskih domačih prodajnih cen v zadevni državi brez tržnega gospodarstva.

98 Točka 2.6.2 Sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 10. aprila 2013 o modernizaciji instrumentov trgovinske zaščite in njihovi prilagoditvi za potrebe evropskega gospodarstva (COM(2013) 191 final). Glej tudi člen 1(5)(b) predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi [osnovne uredbe] in Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, ki je bil predložen 10. aprila 2013 (COM(2013) 192 final).

202. Iz tega sledi, da je treba sprejeti prvi del edinega pritožbenega razloga in izpodbijano sodbo razveljaviti.

203. Zaradi izčrpnosti bom vseeno na kratko preučil drugi in tretji del edinega pritožbenega razloga.

204. Družba Changmao Biochemical Engineering z drugim in tretjim delom edinega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 139 do 141 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da je zaradi dejstva, da se ista normalna vrednost uporablja za vse proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, odpravljeno vsakršno razlikovanje med proizvajalci izvozniki, ki sodelujejo, in tistimi, ki ne sodelujejo.

205. Po mojem mnenju drugega in tretjega dela edinega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

206. Splošno sodišče je v točkah od 139 do 141 izpodbijane sodbe zavrnilo trditev Sveta, da bi se z izračunom normalne vrednosti na podlagi domačih prodajnih cen v Argentini, ki bi na eni strani veljala za kitajska proizvajalca izvoznika, ki sta sodelovala, na drugi strani pa za ostale proizvajalce izvoznike, ki niso sodelovali, odpravilo vsakršno razlikovanje med proizvajalci izvozniki, ki so sodelovali, in tistimi, ki niso. Po mnenju Splošnega sodišča bi razlikovanje še vedno obstajalo, saj je mogoče proizvajalcem izvoznikom, ki sodelujejo, v skladu s členom 9(5) osnovne uredbe priznati individualno obravnavo, medtem ko proizvajalcem izvoznikom, ki ne sodelujejo, takšne obravnave ni mogoče priznati.

207. Trditev družbe Changmao Biochemical Engineering, da dejstvo, da je proizvajalcem izvoznikom, ki sodelujejo, mogoče – nasprotno od tistih, ki ne sodelujejo – priznati individualno obravnavo, ne omogoča razlikovanja med sodelujočimi in nesodelujočimi proizvajalci izvozniki *z vidika izračuna normalne vrednosti*, je brezpredmetna. Res je, da bi se, če bi bila proizvajalcu izvozniku na podlagi člena 9(5) osnovne uredbe priznana individualna obravnava, uporabila normalna vrednost na ravni države, ki velja za vse proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, čeprav se individualna protidampinška stopnja izračuna na podlagi dejanskih izvoznih cen tega proizvajalca izvoznika. Vendar se vprašanje, ki je bilo obravnavano v točkah od 139 do 141 izpodbijane sodbe, ne nanaša na to, ali se za vse proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, uporablja ista normalna vrednost ne glede na to, ali so sodelovali ali ne. Seveda se uporablja, kot je potrdilo tudi Splošno sodišče. Vprašanje je, ali individualna obravnava *kljub uporabi iste normalne vrednosti* omogoča razlikovanje med proizvajalci izvozniki, ki sodelujejo, in tistimi, ki ne.

208. Prav tako je, iz istega razloga, brezpredmetna trditev družbe Changmao Biochemical Engineering, v skladu s katero se za vse sodelujoče proizvajalce izvoznike, ki jim ni bila odobrena TGO, ne uporablja ista normalna vrednost, *če so zanje značilni različni proizvodni procesi in stroški*.

209. Ugotavljam, da je treba prvi del edinega pritožbenega razloga sprejeti. Izpodbijano sodbo je zato treba na podlagi tega razloga razveljaviti.

210. Menim, da Sodišče o tej zadevi ne more dokončno odločiti v skladu s členom 61 Statuta. Rešitev obravnavanega spora vključuje novo presojo okoliščin zadeve ob upoštevanju preudarkov iz točk od 185 do 198 teh sklepnih predlogov, ki jo bo bolje opravilo Splošno sodišče.

211. Zato je treba obravnavano zadevo vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču, da bo lahko preučilo, ali bi bila uporaba metodologije, uporabljene v prvotni preiskavi, v okviru preiskave v zvezi s pregledom v nasprotju s členom 2 osnovne uredbe. Če bo Splošno sodišče ugotovilo, da je res tako in da bi Svet lahko posledično uporabil novo metodologijo v okviru preiskave v zvezi s pregledom, ne da bi s tem kršil člen 11(9) osnovne uredbe, bo moralo v nadaljevanju preučiti tudi ostale tožbene razloge, navedene v postopku pred tem sodiščem.

VII. Stroški

212. Glede na to, da predlagam vrnitev zadeve Splošnemu sodišču, je treba odločitev o stroških v zvezi z glavno pritožbo pridržati.

213. Nasprotno pa mora Sodišče odločiti o stroških v zvezi z nasprotno pritožbo.

214. V skladu s členom 138(3) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, vsaka stranka, če uspe samo deloma, nosi svoje stroške. Vendar lahko Sodišče, če se zdi to glede na okoliščine v zadevi upravičeno, odloči, da ena stranka poleg svojih stroškov nosi tudi del stroškov druge stranke.

215. V obravnavani zadevi Komisija ni uspela v delu, v katerem je Sodišču predlagala, naj razveljavi izpodbijano sodbo, ker je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da se sporna uredba neposredno nanaša na družbo Distillerie Bonollo in druge, vendar je uspela v delu, v katerem je Sodišču predlagala, naj razveljavi točko 2 izreka izpodbijane sodbe v delu, v katerem je Svetu naloženo, naj sprejme ukrepe za izvršitev te sodbe. Ker so družba Distillerie Bonollo in drugi predlagali, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, je treba Komisiji naložiti, da poleg svojih stroškov nosi štiri petine stroškov, ki so jih je priglasili družba Distillerie Bonollo in drugi, medtem ko družba Distillerie Bonollo in drugi nosijo petino svojih stroškov.

216. V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporablja tudi v pritožbenem postopku, Svet, ki je interveniral v postopku z nasprotno pritožbo, nosi svoje stroške v zvezi z nasprotno pritožbo.

217. Člen 184(4) Poslovnika določa, da če je v pritožbenem postopku sodeloval intervenient na prvi stopnji, lahko Sodišče odloči, da nosi svoje stroške. Ker je družba Changmao Biochemical Engineering sodelovala v postopku z nasprotno pritožbo, nosi svoje stroške, nastale v zvezi s tem.

VIII. Predlog

218. Sodišču torej predlagam, naj odloči tako:

– razveljavi sodbo z dne 3. maja 2018, Distillerie Bonollo in drugi/Svet (T-431/12, EU:T:2018:251);

– vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije;

– pridrži odločitev o stroških v zvezi z glavno pritožbo;

– ugodi nasprotni pritožbi v delu, v katerem se nanaša na razveljavitev točke 2 izreka sodbe z dne 3. maja 2018, Distillerie Bonollo in drugi/Svet (T-431/12, EU:T:2018:251), v delu, v katerem Svetu Evropske unije nalaga, naj sprejme ukrepe za izvršitev navedene sodbe;

– v preostalem zavrne nasprotno pritožbo;

– naloži Evropski komisiji, naj nosi svoje stroške v zvezi z nasprotno pritožbo in štiri petine stroškov, ki so jih v zvezi z nasprotno pritožbo priglasile družbe Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA in Caviro Distillerie Srl;

– naloži družbam Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, Distillerie Mazzari SpA in Caviro Distillerie Srl, naj nosijo eno petino stroškov, ki so jim nastali v zvezi z nasprotno pritožbo, ter

– naloži Svetu Evropske unije in družbi Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, naj nosita svoje stroške v zvezi z nasprotno pritožbo.